Sfânta fecioară şi muceniţă Achilina din Biblos, Fenicia

(s.v. 13 iunie / s.n. 26 iunie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Achilina din Biblos:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Achilina-din-Biblos-(13-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Achilina+Biblos

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Achilina+

****

Sfânta Achilina (†303) a trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305), fiind din cetatea Biblos, fiică a unui mare şi strălucit bărbat, anume Evtolmie. Botezată fiind de episcopul Evtalie şi ajungând la vârsta de 12 ani, aducea la credinţa în Hristos pe fetele de vârsta ei şi crescute împreună cu ea, învăţându-le să se păzească de idoli. De aceea, a fost pârâtă fericita la dregătorul Volusian şi fiind

adusă spre cercetare, a mărturisit cu mult curaj numele lui Hristos. A fost bătută pentru aceasta cu vergi şi străpunsă prin urechi cu ţepuşe de fier înroşite în foc. Mărturisind neîncetat credinţa în Hristos, a fost osândită la moarte. Deci, tâindu-i-se capul, s-a mutat la Domnul, iar trupul ei a fost îngropat în cetatea sa, Biblos.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (iunie), ziua a treisprezecea - Sfânta muceniță Achilina (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Achilina 16
Acatistul Sfintei muceniţe Achilina 24
Imnografie 35
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei fecioare şi muceniţe Achilina 36
Sfânta muceniță Achilina - drumul spre sfințenie 44
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina 45
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Achilina 46
Sorin Ioniţe - Calendar ortodox - Sfânta muceniţă Achilina; Sfântul ierarh Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru 48
Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina († 303) 50
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina 54
Icoane 56

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

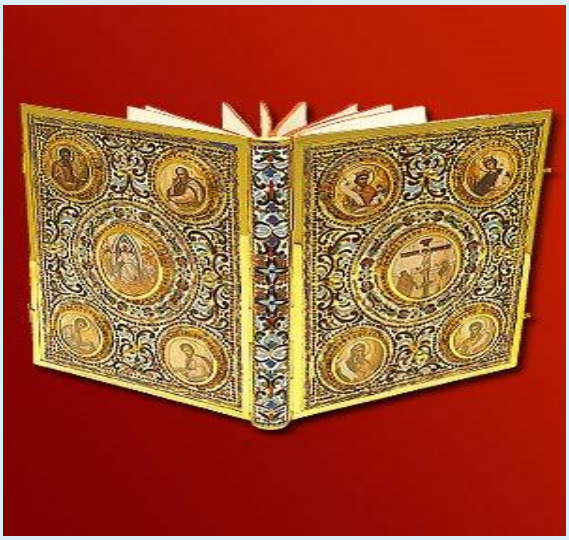

Ev. Matei 15, 21-28

21.Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22.Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23.El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24.Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25.Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26.El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.

27.Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28.Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

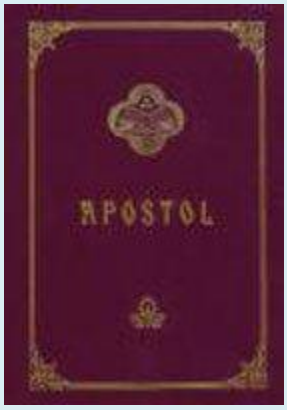

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

23.Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24.Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25.Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26.Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27.Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28.Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29.Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1. Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2. Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,

5. Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (iunie), ziua a treisprezecea - Sfânta mucenița Achilina (Minei)

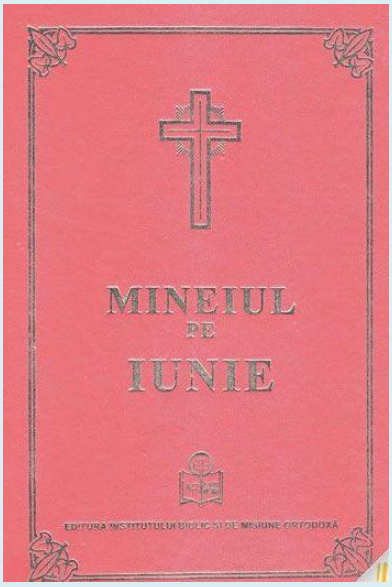

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Ştiindu-te pe tine mireasă nestricată, înfrumuseţată întru Duhul Sfânt, săvârşim pomenirea ta cea prea luminată, mucenița purtătoare de chinuri, şi cu bună credinţă ne închinăm sfântului sicriu al moaştelor tale, luându-ne sănătate bolilor noastre totdeauna, cei ce cu credinţă te lăudăm pe tine, Achilino prea lăudată.

Fiind biruită de dragostea Ziditorului tău prea lăudată, ai închipuit patimile Lui în trupul tău, suferind tot felul de întreit val al durerilor. Şi acum locuieşti în ceruri purtând mărire nestricată, şi cunună neveştejită, văzând cele ce cu veselie privesc Cetele îngerilor, Achilino de Dumnezeu insuflată.

Spintecările membrelor tale le-ai adus zestre Mirelui tău, prea cinstită. Pentru aceasta învrednicindu-te El pe tine cămărilor celor prea luminate, te străluceşte cu lumina dumnezeieştii Sale slave, însuşi Cel mai presus de fiinţă, înaintea căruia stând cu bucurie, roagă-te pentru noi, care cu credinţă săvârşim acum pomenirea ta, Achilino.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Marie mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce speli noroiul ticăloasei inimii mele, cu râul milei tale, usucă luciul greşelilor mele, şi mă aşează la limanul pocăinţei pe mine cel neîndreptat. Căci la tine mi-am pus nădejdea prea curată, ca la una ce ai născut limanul milostivirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă Te-a văzut pe Tine înălţat pe Cruce, Ceea ce Te-a născut, Iubitorule de oameni, strigând, zicea: Cum suferi patimă de bunăvoie, Cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atotţiitor, şi ai dezlegat firea cea osândită a oamenilor, cu Dumnezeirea ? Laud acum pogorârea Ta cea fără de măsură.

Troparul glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului sau al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele al praznicului, cu Irmosul pe 8, iar de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului şi al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Cel tăiat pe cea netăiată o a tăiat şi a văzut pământul Soarele pe care nu-l văzuse. Pe pierzătorul vrăjmaş apa l-a înecat şi pe cea neumblată a trecut Israel şi cântare s-a cântat: Domnului să-I cântăm, căci cu mărire S-a prea slăvit.

Fiind cu adevărat mărită stai înaintea Mirelui tău Hristos în ceruri bucurându-te. Pentru aceasta pe cei ce te cinstesc pe pământ cu bună credinţă, măreşte-i cu rugăciunile tale cinstită, şi ţi-i fă părtaşi, pe cei ce cântă Domnului, că cu mărire S-a prea slăvit.

Săvârşindu-ţi sufletul curat, mărită, ai primit darul Duhului, şi cu rănile trupului tău te-ai arătat foarte frumoasă. Pentru aceea fiind tu curată desăvârşit, cu totul nevinovată, s-a logodit cu tine Mirele sufletelor, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iarna înşelăciunii, odinioară cumplit umplând plinirile pământului, tu fiind plină de Duh, ca o muceniță nerătăcită, a Domnului Atotţiitorului, le-ai adus primăvara vieţii, şi ai ridicat semn de biruinţă, Achilino mărită, cugetătoare de Dumnezeu, vrednică de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cel ce se înţelege împreună cu Tatăl cel fără de început, a intrat în pântecele tău, făcându-Se Om, şi ne-a mântuit pe noi, care am fost plecaţi răutăţii, şi robiţi de înşelăciunea vrăjmaşului. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce...

Ţesut-ai cu darul podoabă de lumină, vopsindu-o pe ea cu sfinţit sângele tău, Achilino mărită.

Arătatu-te-ai rănită cu dorul cel dumnezeiesc, pentru aceasta cu tărie ai răbdat răni şi dureri cumplite, prea cinstită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Domnul Mântuitorul cu totul te-a sfinţit pe tine cinstită, care cu totul din suflet te-a iubit pe tine ,Achilino.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Mireasă nenuntită te ştim pe tine prea curată, şi locaş al Făcătorului, şi mai sfântă decât Heruvimii.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luminându-te cu dumnezeiasca lumină a bunătăţilor prea lăudată, te-ai împodobit cu diadema pătimitorilor, cinstită şi făcându-te frumoasă întru podoabă cu credinţa, te-ai făcut nespurcată şi nestricată mireasă Stăpânului tuturor. Pentru aceasta nevoindu-te bine şi ucigând pe cel viclean, te-ai învrednicit cămărilor de Mire celor cereşti, de Dumnezeu înţelepţită Achilino; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului sau al Născătoarei

Preasfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, cumplitele patimi ale sufletului meu, mă rog, vindecă-le şi-mi dăruieşte iertare greşelilor mele, celui ce nebuneşte le-am făcut. Sufletul meu mi-am spurcat, trupul mi-am întinat, ticălosul. Vai mie! Ce voi face în ceasul acela când vor despărţii îngerii sufletul meu de săracul meu trup ? Să-mi fii atunci ajutătoare şi folositoare; că pe tine te avem nădejde, noi robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu se aprinde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru bunătate, îndelung-răbdătorule, Doamne, adâncul milei, şi izvorul cel nedeşertat, milostiveşte-Te, şi dăruieşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Pe balaurul cel trufaş l-ai surpat prin slăbiciunea trupului, făcând vitejie foarte luminat, şi pierzând semeţia tiranilor.

Cu strălucirile muceniciei şi cu dumnezeieştile frumuseţi ale fecioriei, te-ai făcut aleasă mireasă Stăpânului, Achilino.

Omorându-se trupul tău cu chinurile cele de multe feluri de Dumnezeu insuflată, ţi-a pricinuit ţie viaţa, care petrece în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pâraiele sângiurilor tale au stins focul mulţimii dumnezeilor şi cu curgerile minunilor tale, spală bolile oamenilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Somnul păcatului m-a cuprins întru dormitarea lenevirii Fecioară. Cu rugăciunea ta cea neadormită, ridică-mă către pocăinţă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei Tale Hristoase, a strălucit de dimineaţă lauda Ta în inimile noastre.

Când rătăcirea făcea valuri ca marea când se sălbăticeşte, te-ai arătat ocârmuită de dreapta lui Hristos, muceniță Achilino.

Uitându-te muceniță către daruri, ai răbdat foarte tare dezbinările membrelor tale şi moartea cea prea silnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminată te-ai arătat vrăjmaşilor uimindu-i pe ei cu frumuseţea ta cea aleasă, şi cu mărimea sufletului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Toţi prin naşterea ta fiind mântuiţi de osânda cea strămoşească, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de daruri, prea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Doamne, cela ce pe Iona...

Dorit-ai fecioară a urma patimile cele slăvite ale lui Hristos, şi cu cuget bărbătesc ai suferit chinurile şi sfâşierile curatului tău trup.

Multe feluri de dureri ai răbdat, şi durerile focului nu le-ai băgat în seamă. Pentru aceasta uşurează-ne şi nouă totdeauna durerile, prin rugăciunile tale, Achilino.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Uitându-se de sus ceata îngerilor s-a mirat de răbdarea ta, mărită fecioară, cum în trup fiind, biruiai pe vrăjmaşii cei fără de trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ca să se facă omul Dumnezeu, S-a arătat Dumnezeu la oameni, Fecioară, negrăit născându-Se din sângiurile tale, şi rămânând neschimbat, ceea ce a fost.

Irmosul: Doamne, cela ce pe Iona singur în chit l-ai sălăşluit, şi pe mine cel prins în mrejele vrăjmaşului, ca şi pe acela din stricăciune mă mântuieşte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu stropirile sângiurilor tale fiind curăţită, şi cu cununile muncilor încununată, fecioară Achilino, Mirele tău Hristos pe tine te-a dat celor din necazurile bolilor tămăduire şi mântuire, celor ce aleargă la tine cu credinţă, izvorându-le Viaţă veşnică.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treisprezecea, pomenirea Sfintei mucenițe Achilina.

Stih: Achilino a grumazului tăiere suferind,
Toată înşelăciunea vrăjmaşului eşti tăind.
Achilina întru a treisprezecea zi,
Prin tăierea grumazului se săvârşi.

Aceasta a fost în zilele împăratului Diocleţian, din Vivlu, cetate a Palestinei, fiica unui mare şi strălucit bărbat anume Evtolmie, şi botezându-se de Evtalie episcopul, şi făcându-se în vârstă de cincisprezece ani, trăgea şi întorcea, spre credinţa în Hristos pe fetele cele ce erau de vârsta ei, şi crescute împreună cu dânsa, şi le învăţa să se ferească de idoli. Deci fu pârâtă la antipatul Ulosian de

un oarecare Nicodim. Şi aducându-se la întrebare, mărturisi numele lui Hristos. Şi pentru aceea a fost bătută şi pătrunsă prin urechi cu ţepi de fier arse, atâta cât i-a dat şi sângele pe nări, şi i s-a încins tot capul de arsură. După aceea luându-şi răspunsul cel de pierzare, şi tăindu-i-se capul, s-a mutat către Domnul. Şi se face pomenirea ei în sfânta sa mucenicie, ce se află aproape de târgul ce este lângă zid.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Trifilie episcopul Levcusiei Ciprului.

Stih: Trifilie aproape de cel Preaînalt este stând,
Lumina cea în trei feţe a Celui Preaînalt văzând.

Tot în această zi, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Ana şi cu fiul ei Ioan.

Stih: Maica şi fiul, Ana şi Ioan cu adevărat,
Amândoi locuitori Cerului s-au arătat.

Tot în această zi pomenirea cuviosului Iacov, cel ce prin înşelăciune s-a închinat lui anticrist, adică diavolului.

Stih: Nu este vreo patimă mai rea decât mândria cu adevărat,
Căci cu aceasta pe Iacov vrăjmaşul l-a înşelat.

Fericitul acesta Iacov, fiindcă a iubit pe Hristos, pentru aceasta a urât lumea, şi a părăsit toată averea sa, fără a întrebuinţa ceva dintru aceasta. Însă după acestea din lucrarea urâtorului de om diavolul atâta s-a mândrit, încât a îndrăznit şi zicea: Cine altul ştie mai bine decât mine mântuirea mea? Pentru aceasta a întrebuinţat multe şi mari nevoinţe, însă fără întrebare de cei socotitori, după cum învaţă dumnezeieştii părinţi. Ci cu însăşi voia şi bună plăcerea sa, pentru aceasta s-a şi înşelat de către diavolul, căci venind la dânsul un înger viclean, adică un demon, prefăcut în chip de înger al luminii, i-a zis: Curăţeşte-ţi chilia ta, şi să aprinzi candele şi făclii, şi să o afumi cu miruri şi tămâieri, bine împodobindu-te pe sineţi, pentru că Hristos, plăcându-i nevoinţa ta vine în noaptea aceasta pentru ca să-ţi dea multe daruri.

Iar nepriceputul Iacov din mândrie înşelându-se, a făcut toate acestea. Şi aşa a venit la el anticrist cu mărire şi nălucire multă, la miezul nopţii. Deci Iacov deschizând uşa chiliei sale s-a închinat lui, iar diavolul lovind pe Iacov în frunte, după dumnezeiasca iconomie n-a stătut, ci s-a întors înapoi şi a fugit.

Deci a doua zi dimineaţă Iacov plângând, a mers la un bătrân, iar bătrânul mai înainte de a auzi de la Iacov vreun cuvânt, zice către el: Fugi de aici, căci te-ai batjocorit de satana. Deci după ce Iacov a plâns de ajuns şi s-a sfărâmat cu inima, atunci bătrânul ocărându-l mult, şi sfătuindu-l, la trimis la o viaţă de obşte, iar el ascultând a mers la obşte, şi a slujit la bucătărie şapte ani, cu multă smerenie şi ascultare, după aceea a şezut singur în chilie alţi şapte ani, lucrând lucrul mâinilor cu măsură, şi păzind canonul dat cu toată scumpătatea.

Şi aşa învăţându-se calea lui Dumnezeu cea neamăgită, cu multă deslușire, s-a făcut făcător de minuni prea ales şi aşa şi-a săvârşit viaţa sa, mutându-se către Domnul.

Tot în această zi, Sfântul Antipatru episcopul Vostrilor, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Pe bogatul Antipatru, Mântuitorul este primind,
Căci mare corvana de bunătăţi este purtând.

Tot în această zi, Sfântul Evloghie patriarhul Antiohiei, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Moştenire a aflat Împărăţia Cerului,
Evloghie împreună cu binecuvântaţii Părintelui.

Tot în această zi, Sfinţii zece mii de mucenici, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Căzând prin sabie cei zece mii sunt biruind,
Căci ceata lui Dumnezeu, biruieşte şi căzând.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Diodor cel din Emesa, care răstignit s-a săvârşit.

Stih: Diodor pe lemnul crucii s-a suit,
Cinstind pe Iisus, cel ce pe lemnul crucii, a pătimit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Nu ai purtat grijă de trupul cel pătimitor cugetătoare de Dumnezeu, arătat uitându-te la răsplătirile cele de acolo, şi la slava şi la veselia lui Dumnezeu, şi la dumnezeiasca bucurie, Achilino.

Purtând trup nespurcat şi inimă unită cu Domnul, ai stătut înaintea divanurilor de judecată, înfruntând pe tiranul cel fără de minte, curată cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Schimbat-ai fecioară lumea cea pieritoare pe viaţa cea mai presus de lume nepieritoare, şi desfătarea cea vremelnică pe cea stătătoare, şi logodnicul cel trupesc, pe Mirele cel nemuritor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cu laude cinstim pe dumnezeiasca singură Stăpânire, care se întreieşte după feţe minunat, iar din fire este Una, strigând: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei de Dumnezeu...

Fiind luminată cu lumina curăţiei, şi înflorită cu vopselile sângiurilor, fecioară Achilino, stai înaintea lui Hristos Dumnezeului nostru.

Jertfă prea sfinţită, şi prinos prea luminat şi ca o tămâie bine mirositoare te-ai adus lui Hristos Dumnezeului nostru, cugetătoare de Dumnezeu Achilino.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfântul tău trup zăcând în mormânt, bolile oamenilor le tămăduieşte, Achilino prea mărită, şi izgoneşte stricăciunea dracilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Fără stricăciune ai născut pe Cuvântul mai presus de cuvânt, care ne mântuieşte pe noi de toată stricăciunea cea rea. Pentru aceasta toţi te slăvim pe tine Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împreună cu focul şi văpaia călcând, au săltat strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Împreună cu Tine Mântuitorule cel ce Te-ai pironit pe Cruce, s-a răstignit fecioara, prin cuget pătimind, şi călcând capul balaurului.

Frumoasă îţi este podoaba şi prea frumoasă ţi s-a arătat bun neamul sufletului, Achilino, cea cu chip dumnezeiesc, vrednică de minune.

Slăvită pomenirea ta pe toţi ne cheamă împreună, să lăudăm cu bucurie ostenelile tale cele cu bună laudă şi luptele, muceniţă Achilino.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunându-le cu cetele celor fără de trupuri, şi cu adunarea mucenicilor, roagă-te lui Dumnezeu pentru toţi, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Glasul îngerului strigăm ţie Preacurată, bucură-te mântuirea tuturor oamenilor, şi dumnezeiască încununare a prea lăudaţilor mucenici.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară Curată, cei izbăviţi prin tine, cu cetele cele fără de trupuri slăvindu-te pe tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Achilina

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Achilina din Biblos (s.v. 13 iunie / s.n. 26 iunie):

https://www.academia.edu/103321178/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Achilina_s_v_13_iunie_s_n_26_iunie_

https://archive.org/details/canon_20230614_0728

***

Troparul Sfintei muceniţe Achilina, glasul al 4 lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Cel tăiat pe cea netăiată o a tăiat şi a văzut pământul Soarele pe care nu-l văzuse. Pe pierzătorul vrăjmaş apa l-a înecat şi pe cea neumblată a trecut Israel şi cântare s-a cântat: Domnului să-I cântăm, căci cu mărire S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind cu adevărat mărită, stai înaintea Mirelui tău Hristos, în ceruri bucurându-te. Pentru aceasta pe cei ce te cinstesc pe pământ cu dreaptă credinţă, măreşte-i cu rugăciunile tale, cinstită şi ţi-i fă părtaşi pe cei ce cântă Domnului, căci cu mărire S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşindu-ţi sufletul curat, mărită, ai primit harul Duhului şi cu rănile trupului tău te-ai arătat foarte frumoasă. Pentru aceea, fiind tu curată desăvârşit, cu totul nevinovată, s-a logodit cu tine Mirele sufletelor, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iarna înşelăciunii odinioară cumplit umplând plinirile pământului, tu fiind plină de Duh, ca o muceniţă nerătăcită a Domnului Atotţiitorului, le-ai adus primăvara vieţii şi ai ridicat semn de biruinţă, Sfântă muceniţă Achilina, mărită, cugetătoare de Dumnezeu, vrednică de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cel ce se înţelege împreună cu Tatăl cel fără de început, a intrat în pântecele tău, făcându-Se Om şi ne-a mântuit pe noi, care eram plecaţi răutăţii şi robiţi de înşelăciunea vrăjmaşului. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce...

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţesut-ai cu harul podoabă de lumină, vopsind-o cu sfinţit sângele tău, Achilina mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai rănită cu dorul cel dumnezeiesc; pentru aceasta cu tărie ai răbdat răni şi dureri cumplite, prea cinstită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Domnul Mântuitorul cu totul te-a sfinţit pe tine, cinstită, pe care cu totul din suflet te-a iubit pe tine, Sfântă Achilina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă nenuntită te ştim pe tine, prea curată şi locaş al Făcătorului şi mai sfântă decât heruvimii.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe balaurul cel trufaş l-ai surpat prin slăbiciunea trupului, făcând vitejie foarte luminat şi pierzând semeţia tiranilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu strălucirile muceniciei şi cu dumnezeieştile frumuseţi ale fecioriei, te-ai făcut aleasă mireasă Stăpânului, muceniţă Achilina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-se trupul tău cu chinurile cele de multe feluri, de Dumnezeu insuflată, ţi-a pricinuit ţie viaţa, tu cea care petreci în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pâraiele sângiurilor tale au stins focul mulţimii zeilor şi cu curgerile minunilor tale spală bolile oamenilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Somnul păcatului m-a cuprins în dormitarea lenevirii, Fecioară. Cu rugăciunea ta cea neadormită, ridică-mă către pocăinţă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei Tale Hristoase, a strălucit de dimineaţă lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când rătăcirea făcea valuri, ca marea când se sălbăticeşte, te-ai arătat ocârmuită de dreapta lui Hristos, Sfântă muceniţă Achilina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Uitându-te, muceniţă, către daruri, ai răbdat foarte tare sfâşierea mădularelor tale şi moartea cea silnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminată te-ai arătat vrăjmaşilor, uimindu-i pe ei cu frumuseţea ta cea aleasă şi cu mărimea sufletului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toţi prin naşterea ta fiind mântuiţi de osânda cea strămoşească, strigăm ţie: Bucură-te, Ceea ce eşti plină de daruri, prea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Doamne, cel ce pe Iona...

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai, fecioară, a urma patimile cele slăvite ale lui Hristos şi cu cuget bărbătesc ai suferit chinurile şi sfâşierile curatului tău trup.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Multe feluri de dureri ai răbdat şi durerile focului nu le-ai luat în seamă. Pentru aceasta uşurează-ne şi nouă totdeauna durerile, prin rugăciunile tale, Sfântă Achilina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Uitându-se de sus Ceata îngerilor s-a mirat de răbdarea ta, mărită fecioară, cum în trup fiind, biruiai pe vrăjmaşii cei fără de trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să se facă Omul Dumnezeu, S-a arătat Dumnezeu oamenilor, Fecioară, în chip de negrăit născându-Se din sângiurile tale şi rămânând neschimbat ceea ce a fost.

Irmosul: Doamne, cel ce pe Iona singur în chit l-ai sălăşluit şi pe mine cel prins în mrejele vrăjmaşului, ca şi pe acela, din stricăciune mă mântuieşte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu stropirile sângiurilor tale fiind curăţită şi cu cununile chinurilor încununată, fecioară Achilina, Mirele tău Hristos pe tine te-a dat tămăduire şi mântuire celor din necazurile bolilor; celor ce aleargă la tine cu credinţă, izvorându-le Viaţă veşnică.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai purtat grijă de trupul cel pătimitor, cugetătoare de Dumnezeu, lămurit uitându-te la răsplătirile cele de acolo şi la slava şi la veselia lui Dumnezeu şi la dumnezeiasca bucurie, Sfântă muceniţă Achilina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând trup neîntinat şi inimă unită cu Domnul, ai stat înaintea divanurilor de judecată, înfruntând pe tiranul cel fără de minte, curată cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ai schimbat, fecioară, lumea cea pieritoare cu viaţa cea mai presus de lume nepieritoare şi desfătarea cea vremelnică cu cea stătătoare şi logodnicul cel trupesc, cu Mirele cel nemuritor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu laude cinstim singura Stăpânire dumnezeiască, care se întreieşte după feţe minunat, iar din Fire este Una, strigând: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei de Dumnezeu...

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminată cu lumina curăţiei şi înflorită cu vopselele sângiurilor, fecioară Achilina, stai înaintea lui Hristos, Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfă prea sfinţită şi prinos prea luminat şi ca o tămâie bine mirositoare te-ai adus lui Hristos, Dumnezeului nostru, cugetătoare de Dumnezeu, muceniţă Achilina.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfântul tău trup zăcând în mormânt tămăduieşte bolile oamenilor, Sfântă Achilina prea mărită şi izgoneşte stricăciunea demonilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără stricăciune ai născut pe Cuvântul mai presus de cuvânt, carele ne mântuieşte pe noi de toată stricăciunea cea rea. Pentru aceasta, toţi te slăvim pe tine, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împreună cu focul şi văpaia călcând, au săltat strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu Tine, Mântuitorule, cel ce Te-ai pironit pe Cruce, s-a răstignit Fecioara, prin cuget pătimind şi a călcat capul balaurului.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoasă îţi este podoaba şi prea frumoasă ţi s-a arătat bun neamul sufletului, Sfântă Achilina, cea cu chip dumnezeiesc, vrednică de minune.

Stih: ***Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăvită pomenirea ta pe toţi ne cheamă împreună, să lăudăm cu bucurie ostenelile tale cele cu bună laudă şi luptele, Sfântă muceniţă Achilina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunându-te cu cetele celor fără de trup şi cu adunarea mucenicilor, roagă-te lui Dumnezeu pentru toţi, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glasul fulgerului strigăm ţie, Preacurată: Bucură-te, mântuirea tuturor oamenilor şi dumnezeiască încununare a prea lăudaţilor mucenici.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, cei izbăviţi prin tine, cu cetele cele fără de trupuri slăvindu-te pe tine.

Sedelna, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luminându-te cu dumnezeiasca lumină a virtuţilor, prea lăudată, te-ai împodobit cu diadema pătimitorilor, cinstită şi făcându-te frumoasă întru podoabă cu credinţa, te-ai făcut neîntinată şi nestricată mireasă Stăpânului tuturor. Pentru aceasta nevoindu-te bine şi ucigând pe cel viclean, te-ai învrednicit de cămările cele cereşti ale Mirelui, de Dumnezeu înţelepţită muceniţă Achilina; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, cumplitele patimi ale sufletului meu vindecă-le şi-mi dăruieşte iertare de greşeli mie, celui ce nebuneşte le-am făcut. Sufletul meu mi-am spurcat, trupul mi-am întinat, ticălosul. Vai mie: ce voi face în ceasul acela când vor despărţi îngerii sufletul meu de săracul meu trup? Să-mi fii atunci ajutătoare şi folositoare, că pe tine te avem nădejde noi robii tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mielul şi Păstorul şi Izbăvitorul, dacă L-a văzut mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând şi cu amar strigând: lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu se aprinde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru bunătate, îndelung-răbdătorule Doamne. Adâncul milei şi izvorul cel nedeşertat, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

Acatistul Sfintei muceniţe Achilina

Acatistul Sfintei muceniţe Achilina din Biblos, Fenicia (s.v. 13 iunie / s.n. 26 iunie):

https://www.academia.edu/43450689/Acatistul_Sfintei_muceni%C5%A3e_Achilina_din_Biblos_Fenicia_13_iunie_

https://archive.org/details/ac.-sf.-achilina

****

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintei mucenițe Achilina - 13 iunie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=f5FFWko2wus

&&&

Condacul 1

Tărie îngerească a iubirii de Dumnezeu te-ai făcut, Sfântă fecioară şi mucenită Achilina, şi alergare învăpăiată de dumnezeiescul dor spre Mirele Hristos. Pentru aceasta, după cuviinţă îţi strigăm ţie: ***Bucură-te, Sfântă mucenită Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!***

Icosul 1

Părinţii tăi au primit credinţa în Hristos chiar de la Sfinţii apostoli şi petrecând cu plăcere de Dumnezeu în cinstită însoţire, te-au zămislit pe tine, rod binecuvântat de Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, că la două luni ai fost luminată cu Sfântul Botez;
Bucură-te, că ai învăţat din fragedă copilărie chipul închinării creştine;
Bucură-te, vas ales al Sfântului Duh;
Bucură-te, laudă a părinţilor cinstitori de Dumnezeu;
Bucură-te, cea înfrumuseţată cu darul lui Hristos;
Bucură-te, căci, cu cât te umpleai mai mult de acesta, cu atât însetai mai mult după El;
Bucură-te, izvor de rugăciune curată;
Bucură-te, sămânţă crescută pe pământul bun al evlaviei creştine;
Bucură-te, că ai învăţat a purta în inimă Chipul lui Hristos;

Bucură-te, făclie nestinsă a fecioriei şi a întregii înţelepciuni;
Bucură-te, carte în care s-a scris Cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, vistierie bună a inimii;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 2-lea
Mijlocitoare grabnică către Hristos te-ai făcut, Sfântă muceniţă Achilina, că pentru nimic în lume nu te lipseai de Domnul, stând neclintită şi zdrobindu-ţi inima înaintea Lui, pentru care şi El te-a învrednicit a-I fi mărturisitoare în faţa păgânilor împăraţi. Drept aceea, înarmată cu nebiruită credinţă ai călcat poruncile cele diavoleşti, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Când aveai zece ani, Sfântă muceniţă Achilina, chemai neîncetat pe Dumnezeu în rugăciuni şi îi sfătuiai pe toţi să-L cunoască pe Dumnezeul cel Viu, arătându-te şi cu cuvântul şi cu fapta sălaş dumnezeiescului har. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, candelă a Luminii de Sus;
Bucură-te, îmbrăcare în Omul cel nou, Hristos;
Bucură-te, rază a dreptăţii dumnezeieşti;
Bucură-te, ascultare doar de Hristos;
Bucură-te, că ţi s-au descoperit adâncurile înţelepciunii de sus;
Bucură-te, mistuitoare dorinţă de a fi împreună cu Hristos;
Bucură-te, privire aţintită spre cele de sus;
Bucură-te, aluat duhovnicesc în frământătura Bisericii;
Bucură-te, purtătoare a sabiei Duhului;
Bucură-te, că iubind desăvârşit pe Dumnezeu, desăvârşit ai urât păcatul;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 3-lea
Cu ce cuvinte de laudă te vom lăuda pe tine, Sfântă muceniţă Achilina, că în tine s-au unit pământul cu cele de sus şi te-ai arătat izvor de apă vie pururea curgător spre viaţa veşnică, răcorind inimile celor ce cântă cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Văzând pe vrăjmaş cum umbla ca un leu să înghită cu înfricoşare sufletele spre slujirea idolilor neînsufleţiţi, te nevoiai să scapi din valurile morţii pe fecioarele cele de o vârstă cu tine, să le aprinzi şi lor râvna cea mântuitoare după Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, sare a pământului;
Bucură-te, foc din cer aruncat pe pământ;

Bucură-te, vedere curăţită de neghina patimilor;
Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, chip al lepădării de sine;
Bucură-te, că ne întinzi şi nouă din Pâinea Vieţii;
Bucură-te, casnică a lui Hristos;
Bucură-te, vitejească mărime de suflet;
Bucură-te, făclie luminoasă a iubirii de Dumnezeu;
Bucură-te, far pe ţărmul veşniciei pentru cei rătăciţi în valurile lumii;
Bucură-te, că ai arătat drept pricină a necredinţei lipsirea de lumina lui Hristos;
Bucură-te, mustrare a nedreptăţii şi hulei;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Văzând cum socoteşti drept nimic porunca împărătească spre închinare la idoli, o slugă a antipatului a alergat la acesta spre a te pârî, iar antipatul a trimis pe slujitori să te prindă, fiindcă nu sufereau robii patimilor lumina ce izvora din mărturisirea ta. Atunci, pregătindu-te a pătimi pentru Hristos, ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Încercând să-ţi abată de la Hristos mintea, antipatul ţi-a vorbit despre chinurile şi moartea ce te aşteptau, însă cursele lui s-au sfărâmat de temelia tare a credinţei creştine, care vede în Învierea lui Hristos singura şi adevărata biruinţă asupra morţii şi stricăciunii. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, ancoră a nădejdii neclătinate;
Bucură-te, căutare întâi de toate a Împărăţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai binevestit-o cu bărbăţie;
Bucură-te, bucurie de a suferi pentru Hristos;
Bucură-te, arătătoare neclintită a Căii-Hristos;
Bucură-te, glas dulce care ne îndemni spre pocăinţă;
Bucură-te, zdrobire a iubirii de sine;
Bucură-te, fagure plin de mierea Duhului;
Bucură-te, cea binecuvântată de Tatăl;
Bucură-te, lăcaş înfrumuseţat al Cuvântului;
Bucură-te, lepădare a legii păcatului şi a morţii;
Bucură-te, păzire a duhului vieţii în Hristos;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Ce părtăşie are lumina cu întunericul? Aşa şi tu, Sfântă muceniţă Achilina, te zoreai a urma calea cea strâmtă, strălucind de tăria Duhului şi pe înşişi asupritorii tăi îi luai ca mijlocitori ai cununii nestricăcioase. Pentru aceasta, însăţi

cereai munci mai aspre, ca să te împărtăşeşti şi mai mult de slava lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Nu ştia antipatul că nu îi poţi înşela pe sfinţii lui Dumnezeu, că nu le sunt necunoscute planurile satanei celor ce neîncetat liturghisesc voia lui Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, altar de jertfă;
Bucură-te, dăruire a vieţii pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, liturghisitoare a Cuvântului;
Bucură-te, stea mult luminoasă a Bisericii;
Bucură-te, laudă a fecioarelor;
Bucură-te, adânc de smerenie;
Bucură-te, nerăutate şi pace netulburată a inimii;
Bucură-te, împărtăşire din toată fiinţa de Hristos;
Bucură-te, purtătoare a jugului Lui;
Bucură-te, naştere în lume a iubirii Lui;
Bucură-te, blândeţe nemişcată de ispite;
Bucură-te, ploaie duhovnicească peste pământul însetat;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Poruncind slujitorului să te bată peste faţă, i-ai arătat antipatului chipul Judecăţii celei înfricoşătoare pentru cei ce nu cinstesc Chipul lui Dumnezeu, după care a fost zidit omul. Şi i-ai zugrăvit osânda veşnică a celor ce răstignesc în inimile lor icoana iubirii dumnezeieşti, înaintea căreia se cuvine a cânta cu smerenie şi dragoste: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Dezbrăcată de haine şi întinsă pe pământ spre lovire, veşmânt de har s-a pogorât peste trupul tău, strălucind de nestematele sângelui vărsat. Aşa, muceniţă Achilina, simţeai numai cum te umpli de putere şi răbdare, harul covârşind durerea, şi ai ruşinat îndrăzneala celor ce huleau purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, zbor mai presus decât săgeţile şi cursele vânătorilor;
Bucură-te, uitare de cele dinapoi şi alergare spre cele dinainte;
Bucură-te, vas al nădejdii şi deşertării de grija lumească;
Bucură-te, prescură liturghisită de Însuşi Hristos;
Bucură-te, urmare a lui Hristos în icoana iubirii;
Bucură-te, fiică iubită a Împăratului Ceresc;
Bucură-te, iubire revărsată peste albia firii;
Bucură-te, duhovnicească naştere a lui Hristos;

Bucură-te, veşnică întipărire de chipul Iubirii;
Bucură-te, moştenire a Domnului;
Bucură-te, aleasă urmaşă a Maicii Domnului, vrednică păzitoare a chipului fecioriei;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Nedespărţită de Hristos ai fost în suferinţe, căci ocara şi ruşinea prigonitorilor o socoteai ca pe o mare cinste, îmbrăcându-te în haina aurită a Duhului şi neîncetat cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Grăuntele de grâu aruncat în pământ, dacă nu moare, nu învie. Aşa şi tu, Sfântă muceniţă Achilina, ştiai că Lumina Învierii se naşte numai din pătimirea de bunăvoie pentru iubirea lui Hristos. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, rugăciune curată;
Bucură-te, conştiinţă neadormită;
Bucură-te, foc ce arzi patimile;
Bucură-te, chemare la viaţa veşnică;
Bucură-te, rod nestricat de furul viclean;
Bucură-te, închinare, strajă neadormită a minţii;
Bucură-te, mană cerească în pustiul necredinţei;
Bucură-te, călăuză a celor rătăciţi;
Bucură-te, toiag al celor ce se clatină în viforul ispitelor;
Bucură-te, izgonire a diavolilor, privelişte oamenilor şi îngerilor;
Bucură-te, pescuire minunată a credincioşilor;
Bucură-te, isihie, iubire ce Îl odihneşti pe Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Mirându-se de vitejia ta, Volusian antipatul ţi-a oferit un răgaz de odihnă şi de gândire, dar tu l-ai refuzat, că alesesei deja pentru veşnicie să cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Văzându-te neschimbată în dragostea adevăratului Dumnezeu, s-a tulburat antipatul, pornindu-se cu mânie asupra ta, şi a poruncit să-ţi găurească cinstitul cap prin urechi, cu ţepuşe de fier înroşite în foc. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, dragoste aprinsă de rugul Iubirii dumnezeieşti;
Bucură-te, dragoste curată, vădită de focul nevoinţelor mucenicеşti;
Bucură-te, închinare către Hristos, decât lumea mai adâncă;

Bucură-te, răbdare peste fire a cumplitelor dureri;
Bucură-te, sfărâmare a curselor diavolului prin nevoinţele tale;
Bucură-te, sânge vărsat la temelia Bisericii;
Bucură-te, urmare a lui Hristos, fără a mai privi înapoi spre lume;
Bucură-te, răstignire a patimilor şi poftelor necurate;
Bucură-te, cer nou şi pământ nou;
Bucură-te, mieluşeaua Domnului;
Bucură-te, păşire întru bucuria Domnului;
Bucură-te, îmbrăţişare a Crucii;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 9-lea

În mijlocul pătimirilor, rugăciunea ta urca precum un stâlp de foc la cer, arzând toate duhurile viclene, care se tânguiau neputincioase, neştiind cum să se ascundă de văpaia Duhului ce te umbrea. Iar tu te dăruiai întreagă, ca o jertfă vie, Sfintei Treimi, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cu untdelemnul smereniei tale ai spălat picioarele lui Hristos, Biruitorul morţii şi cel ce ţi-a gătit cunună nestricăcioasă în ceruri. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, viaţă ascunsă în Hristos;
Bucură-te, pământ al făgăduinţei;
Bucură-te, spic în holda Raiului;
Bucură-te, că şi pe noi ne tragi spre dragostea Lui;
Bucură-te, dor nepotolit de Hristos;
Bucură-te, sfinţenie şi mare cuviinţă;
Bucură-te, tărie duhovnicească izvorâtă din Piatra Hristos;
Bucură-te, purtătoare a icoanei Iubirii;
Bucură-te, bună mireasmă a creştinătăţii;
Bucură-te, gustare nesăturată din bunătatea Domnului;
Bucură-te, zugrăvire a fricii curate de Domnul, dar împreună şi a iubirii Lui;
Bucură-te, inimă alipită de Domnul;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Ai căzut ca moartă din pricina cumplitelor dureri, fiind aruncată afară din cetate spre hrană câinilor. Însă îngerul Domnului a venit la miezul nopţii şi te-a tămăduit desăvârşit. Apoi te-a trimis spre certarea potrivnicilor şi proslăvirea numelui lui Dumnezeu în inimile celor ce aveau să-ţi cunoască viaţa, cântând împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Mulţumind Domnului, te-ai îmbrăcat cu şi mai multă credinţă şi smerenie, slăvind pe Cel Iubit în inima ta făcută altar, încât Acela ţi-a răspuns de Sus, făgăduind să asculte toate cererile tale. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, veselire cu duhul la auzirea lui Hristos;
Bucură-te, că porţile cetăţii s-au deschis singure înaintea ta;
Bucură-te, lipsire de toată dulceaţa lumii ca să câştigi mărgăritarul Hristos;
Bucură-te, că Însuşi Domnul ţi-a grăit;
Bucură-te, ruşinare a necredincioşilor cu facerile tale de minuni;
Bucură-te, glas al conştiinţei ce nu poate fi oprit;
Bucură-te, bărbăţie înfricoşată vrăjmaşilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiască râvnă;
Bucură-te, că pomenirea ta risipeşte sfaturile viclene;
Bucură-te, că şi pe noi ne tragi cu putere spre Dumnezeu;
Bucură-te, rugătoare pentru cei orbiţi de necredinţă;
Bucură-te, dar şi mustrare a lor neînduplecată;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Nepricepându-se spre alte chinuri, antipatul a poruncit să ţi se taie capul, într-un loc afară din cetate, spre care mergând de bunăvoie, I-ai mulţumit lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Înainte de a ţi se tăia cinstitul cap, te-ai rugat vreme de un ceas, ridicându-ţi ochii spre cer şi binecuvântând pe Dumnezeu. Şi de la Dânsul ai primit înnoită adeverire a primirii tale la cereştile lăcaşuri, întru bucuria Domnului tău. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, lăcaş înfrumuseţat al Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ne împărtăşeşti cu dărnicie din darurile tale;
Bucură-te, că ne asculţi rugăciunile cele nefăţarnice;
Bucură-te, necontenită rugă pentru cei din ispite şi nevoi;
Bucură-te, talant înmulţit însutit;
Bucură-te, faptă unită cu rugăciunea şi contemplaţia;
Bucură-te, lumină din Lumina neînserată;
Bucură-te, alăută a Duhului;
Bucură-te, porumbiţă a lui Hristos;
Bucură-te, mijlocitoare a duhovniceştilor mângâieri;
Bucură-te, izvor de înţelepciune şi tămăduiri întru slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Abia ai auzit prea dulcele glas al Domnului şi mai înainte de a-şi ridica călăul sabia spre tăierea capului tău, Sfântă muceniţă Achilina ai adormit desăvârşit cu somn de moarte. Iar sufletul ţi-a fost întâmpinat de Hristos, de a cărui dragoste erai învăpăiată, cântând cu cereştile cete: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Tăindu-ţi-se cinstitul cap, după ce ţi-ai închinat sufletul în mâinile Domnului, din tăietură a curs lapte în loc de sânge. Iar sfintele tale moaşte au fost îngropate de credincioşi cu cinste, şi au fost proslăvite prin multe tămăduiri şi minuni întru slava Sfintei şi nedespărţitei Treimi. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, trup feciorelnic, făcut gură de Rai;
Bucură-te, moştenire a Domnului;
Bucură-te, că îţi citim viaţa şi ne minunăm;
Bucură-te, surpătoare a slavei lumeşti şi fereastră spre Dumnezeu;
Bucură-te, rugătoare de Dumnezeu ascultată;
Bucură-te, că nu ne laşi când ne rugăm ţie cu credinţă;
Bucură-te, strugure în via lui Hristos;
Bucură-te, bucurie a Maicii Domnului;
Bucură-te, luminare a celor din întuneric;
Bucură-te, trâmbiţă a dreptei credinţe;
Bucură-te, mijlocitoare, scară de la pământ la cer;
Bucură-te, bucuria şi ocrotirea celor ce aleargă la Domnul cu credinţă;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, Sfântă muceniţă Achilina, roagă-te lui Hristos ca să se milostivească de noi, iar prin purtarea Sa de grijă să ne învrednicească stării de-a dreapta la Înfricoşata Judecată. Şi aşa, prin mijlocirile tale, să păşim, muceniţă, întru bucuria cea nestricăcioasă, unde cetele sfinţilor şi ale îngerilor pururi cântă Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Părinţii tăi au primit credinţa în Hristos chiar de la Sfinţii apostoli, şi petrecând cu plăcere de Dumnezeu în cinstită însoţire, te-au zămislit pe tine, rod bine - cuvântat de Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, că la două luni ai fost luminată cu Sfântul Botez;
Bucură-te, că ai învăţat din fragedă copilărie chipul închinării creştine;
Bucură-te, vas ales al Sfântului Duh;
Bucură-te, laudă a părinţilor cinstitori de Dumnezeu;

Bucură-te, cea înfrumuseţată cu darul lui Hristos;
Bucură-te, căci, cu cât te umpleai mai mult de acesta, cu atât însetai mai mult după El;
Bucură-te, izvor de rugăciune curată;
Bucură-te, sămânţă crescută pe pământul bun al evlaviei creştine;
Bucură-te, că ai învăţat a purta în inimă Chipul lui Hristos;
Bucură-te, făclie nestinsă a fecioriei şi a întregii înţelepciuni;
Bucură-te, carte în care s-a scris Cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, vistierie bună a inimii;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!

Condacul 1

Tărie îngerească a iubirii de Dumnezeu te-ai făcut, Sfântă fecioară şi muceniţă Achilina, şi alergare învăpăiată de dumnezeiescul dor spre Mirele Hristos. Pentru aceasta, după cuviinţă îţi strigăm ţie: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!***

Şi se face otpustul.

Sursa: **https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfintei-mucenite-achilina**
sau
https://doarortodox.ro/2018/06/13/troparul-acatistul-si-viata-sfintei-fecioare-si-mucenite-achilina-13-iunie/

Imnografie

Condacul Sfintei muceniţe Achilina: Cu stropirile sângiurilor tale fiind curăţită şi cu cununile chinurilor încununată, fecioară Achilina, Mirele tău Hristos pe tine te-a dat tămăduire şi mântuire celor din necazurile bolilor; celor ce aleargă la tine cu credinţă, izvorându-le Viaţă veşnică.

Troparul Sfintei muceniţe Achilina: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Achilina - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/video-troparul-sfintei-mucenite-achilina

***

Troparul Sfintei muceniţe Achilina (în limba greacă):
https://doxologia.ro/troparul-sfintei-mucenite-achilina-0

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei fecioare şi muceniţe Achilina

Cuvant Ortodox - Pătimirea Sfintei fecioare şi muceniţe Achilina - 13 iunie:
https://www.youtube.com/watch?v=ue28umh9wnY&list=PLQe0QKKQ08KHwD6N3zGwPi6zI9gxi24qy&index=39

***

Minunat este Dumnezeu intre Sfintii Sai - Viața Sfintei muceniţe Achilina, fecioara (13 iunie):
https://www.youtube.com/watch?v=Nbmtyb3mD08

***

În cetatea Palestinei, care se numeşte Vivlos, vieţuiau nişte creştini care învăţaseră credinţa cea în Hristos de la Sfinţii apostoli. Unul dintre aceia cu numele Evtolmie, petrecând cu plăcere de Dumnezeu în cinstită însoţire, Domnul i-a dat binecuvântarea Sa şi femeia lui, zămislind în pântece, a născut o pruncă, pe care a numit-o Achilina.

Când prunca era de patru luni, maica ei, luând-o, a dus-o la episcopul Evtalie; iar acela, însemnând pe acea copilă cu semnul Sfintei Cruci în numele Domnului nostru Iisus Hristos, i-a pus numele Achilina şi după două luni, a luminat-o cu Sfântul Botez.

Când era de un an, tatăl ei, Evtolmie, s-a mutat din cele pământeşti la cele cereşti, iar maica creştea pe pruncă după obicei.

Deci, fiind de şapte ani, a învăţat-o toate obiceiurile care se cuvin creştinilor. Acea copilă, cu cât înainta cu anii în vârstă, cu atât mai mult se umplea de Duhul Sfânt şi se înfrumuseţa cu darul lui Hristos, în care a sporit atât de mult, încât, în puţinii şi nesăvârşiţii ani ai tinereţilor sale, a călcat poruncile păgânilor împăraţi, cele pentru închinarea idolilor, puse înaintea tuturor, le-a răsturnat cu bărbăţie şi le-a batjocorit, precum se va arăta în cuvântul ce urmează:

***

Când fecioara era de zece ani, chema neîncetat pe Dumnezeu în rugăciuni şi, în al şaptelea an al împărăţiei lui Diocleţian, un oarecare Volusian, fiind născut mai mult sataniceşte decât omeneşte, a luat antipatia laturii Palestinei. El, neştiind pe adevăratul Dumnezeu făcătorul a toate, a început cu toată răutatea a prigoni pe dreptcredincioşii închinători ai adevăratului Dumnezeu. Mulţi viteji pătimitori ai lui Hristos, săvârşind cu bărbăţie nevoinţele lor, s-au învrednicit bunurilor celor neveştejite.

Într-acea vreme şi fericita fecioară Achilina, care ştia bine pe Dumnezeu, adeseori sfătuia pe fecioarele cele de o vârstă cu ea, zicându-le: "Ce vă foloseşte pe voi cinstirea idolilor celor mulţi şi nesimţitori? Au nu ştiţi, că cei ce cred în ei şi li se închină lor au nădejde zadarnică, oarbă, vătămătoare de suflet şi diavolească? Căci acei zei, fiind ei înşişi morţi şi neputincioşi, cum pot să facă bine altora?"

Fecioarele cele de o vârstă cu ea o întrebau: "Dar tu pe care Dumnezeu cinsteşti?"

Achilina a răspuns: ***"Pe Unul Dumnezeu, Care a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele dintr-însa; pe Acela Îl cinstesc şi Aceluia după vrednicie mă închin, Care din veci a făcut bine tuturor. Cred întru El şi nădăjduiesc spre Dânsul, că El este puternic să facă bine până la sfârşitul lumii celor ce-L cheamă pe El".***

Atunci, cele de o vârstă cu ea, i-au zis: "Noi am auzit că pe Dumnezeul cel propovăduit de tine iudeii L-au răstignit pe Cruce, pe care a şi murit".

Sfânta a răspuns: "Moartea nu are stăpânire asupra Lui, pentru că nu a înviat numai El singur, ci a înviat şi pe cei ce muriseră cu moarte bună şi pe care i-a răscumpărat cu cinstitul Său sânge şi i-a înviat. El, văzând pe om rătăcit din calea cea adevărată, a voit a se întoarce şi a se face om, ca să ridice firea noastră cea căzută şi să o povăţuiască la calea cea mântuitoare, pierzând înşelăciunea diavolească, şi să ne dăruiască darul cel împreunat cu adevărul".

Fecioarele acelea au întrebat-o: "Cine este Acela care a fost răstignit?"

Achilina a răspuns: *"Mântuitorul tuturor, ziditorul şi iubitorul neamului omenesc, Care a voit ca pe omul cel vechi să-l îmbrace în cel nou, prin apă şi prin duh; răbdând pătimirile de bună voie, S-a suit pe Cruce, voind să mântuiască nu numai pe cei ce vieţuiesc pe pământ, dar şi pe cei ţinuţi în iad să-i dezlege din legăturile morţii, înviind a treia zi, a arătat cu adevărat că, la a doua venire a Sa, are să fie la toţi învierea din morţi cea de obşte".*
Atunci, cele ce vorbeau cu dânsa au zis: "Dacă Acela, pentru care tu grăieşti, a făcut atâtea bunătăţi în lume, atunci pentru ce iudeii, din al căror neam a fost şi El, nu Îl au ca pe un Dumnezeu?"

La acestea, înţelepţita de Dumnezeu Achilina, a răspuns: *"Totdeauna neamul jidovesc s-a abătut din calea cea dreaptă, fiindcă, având sufletul orbit de răutate şi cerbicea învârtoşată, leapădă cele ce sunt drepte şi adevărate; de aceea s-au lepădat de Acela care le-a făcut mult bine, dându-L lui Pilat, spre a fi răstignit pe Cruce".*

Fericita fecioară, grăind adeseori acestea cu acele fecioare, Nicodim, unul din slugile antipatului, auzind cele spuse, a alergat la antipat şi i-a spus, că în acea cetate este o fecioară care nu se supune poruncilor împărăteşti pentru cinstirea zeilor, socotindu-i de nimic şi numindu-i diavoli; iar pe Unul, Care S-a răstignit, Îl propovăduieşte Dumnezeu şi întoarce şi pe celelalte fecioare de la părinteasca cinstire de zei.

Antipatul, aflând acestea, a trimis pe slujitori să prindă pe fericita fecioară. Sfânta muceniţă Achilina, fiind prinsă la pătimire în al doilea an al antipatiei lui Volusian şi al doisprezecelea an de la naşterea sa, a fost adusă la păgânească judecată.

Antipatul i-a zis mai întâi: "Oare tu te împotriveşti poruncilor împărăteşti şi amăgeşti pe alte fecioare ca să nu se supună zeilor noştri şi le îndemni să se închine Omului Cel răstignit? Nu ştii că împăraţii au poruncit ca pe cei ce mărturisesc pe Iisus să-i dăm la tot felul de munci şi la pedeapsă cu moartea? Deci, lasă şi tu pe Cel răstignit şi adu cinste şi jertfă zeilor celor fără de moarte, ca să nu ne sileşti să te dăm la munci".

Fericita Achilina a răspuns: "O, antipate, de mă vei da la munci amare, îmi vei fi mijlocitor a căpăta cununa cea nestricăcioasă, pe care aştept s-o iau de la Mântuitorul meu; de vreme ce pe El Îl mărturisesc şi nu mă voi lipsi de Dânsul nicidecum, măcar de aş fi în cele mai cumplite munci. Pentru aceea, nu zăbovi, ci caută asupra mea tot felul de munci, ca să mă cunoşti că stau

înaintea ta înarmată cu credinţa şi nu mă tem nici de tine, nici de muncile tale".

Iar Volusian a început a o îndemna cu cuvinte înşelătoare, zicând: "Te văd că eşti încă tânără, bineîncuviinţată şi frumoasă; deci mă milostivesc spre tine pentru că de te voi da la munci, atunci îndată toate mădularele tale cele tinere se vor zdrobi; căci muncitorii sunt nemilostivi şi, după cumplitele munciri, te vor da la amară moarte şi te vor lipsi de tânără de viaţă, şi nu-ţi va ajuta Dumnezeul creştinesc pe care Îl mărturiseşti".

Sfânta a răspuns: "Nu-mi trebuie milostivirea ta, căci, dacă ţi se pare că te milostiveşti spre mine, cu aceasta mai mult voieşti să mă vatămi; deoarece te sârguieşti să mă depărtezi de adevăratul Dumnezeu. Deci, te rog să nu ai milă de mine, ci te arată mai aspru, ca din răbdarea mea, să ştii că cei ce nădăjduiesc pentru Hristos rămân nebiruiţi".

Antipatul, văzând că nu poate nicidecum să întoarcă de la mărturisirea ei pe roaba lui Hristos, a poruncit să o bată peste faţă, zicându-i: "Iată începutul muncilor! Îţi sunt dulci şi bine primite?"

Achilina a răspuns: "O, muncitorule fără de omenie, de vreme ce ai îndrăznit a bate faţa cea zidită după chipul lui Dumnezeu, apoi să ştii că Acela, al Cărui chip îl porţi, nu te va ierta în ziua judecăţii Sale".

Judecătorul a spus: "Eu socotesc că marii noştri zei ţin în mâinile lor mântuirea a toată lumea; deci, în veacul ce va veni vor avea asemenea în stăpânirea lor mântuirea tuturor". Zicând aceasta, a poruncit la doi ostaşi a dezbrăca pe fecioară de hainele ei, să o întindă pe pământ şi să o bată fără de milă, zicând şi aceste cuvinte: "Achilino, unde este Dumnezeul tău de care ai zis că nu mă va ierta la judecata Sa, să vină aici şi să te scoată din mâinile mele?".

După aceasta, a poruncit celor ce o băteau să înceteze, şi a zis către fericită: "Achilino, ascultă-mă pe mine cel ce te sfătuiesc de bine, lasă-ţi sălbăticia aceasta şi te depărtează de la creştinescul eres, dacă voieşti să scapi de munci; pentru că cine a ieşit izbăvit din mâinile mele, nădăjduiesc spre Acela, Care singur nu S-a izbăvit, fiind răstignit şi pe cine din cei ce-L cinstesc l-au lăsat împăraţii noştri să trăiască?"

Sfânta Achilina a răspuns la acestea: "O, prea cumplitule muncitor, socoteşti oare că simt muncile cele puse de tine asupra mea? Să ştii aceasta cu adevărat, că pe cât tatăl tău, diavolul, îţi dă meşteşugiri asupra mea, pe atât şi mai mult Dumnezeul meu îmi dă putere şi răbdare!"

Volusian s-a mirat, văzând o vitejească mărime de suflet ca aceea a fericitei fecioare, apoi a zis: "Te las câteva zile să te gândeşti şi să te înţelepţeşti a te închina zeilor, pentru care vei dobândi viaţa pe pământ şi de la împărat cinste vrednică".

Sfânta l-a întrebat: "Câte zile îmi vei lăsa pentru aceasta?"

Volusian a răspuns: "Atâtea câte vei voi tu".

Achilina a zis: "Te rog pentru aceea, să nu-mi laşi să mă socotesc nici o zi şi nici chiar un ceas, pentru că eu din copilărie am învăţat a mă închina la Unul Dumnezeu şi a alerga la El, Care, petrecând în cer, caută spre cei de pe pământ!"

Volusian, văzând pe fecioară neschimbată în dragostea adevăratului Dumnezeu, a zis într-însul: "În zadar sunt sfaturile şi ostenelile mele". Şi astfel, mâniindu-se, a poruncit să găurească capul prin urechi cu ţepuşi de fier înroşite în foc. După ce muncitorii au făcut aceasta, fierbinţeala focului a străbătut-o prin creier, încât curgea pe nările nasului creier cu sânge amestecat.

*Iar fericita, aflându-se într-o pătimire ca aceea, se ruga lui Dumnezeu, zicând: "Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce m-ai hrănit din pruncie şi mi-ai luminat gândurile cele ascunse ale inimii cu razele dreptăţii şi m-ai întărit pe mine cu puterea ta cea tare şi bărbătească, ca să pot sta împotriva vrăjmaşului diavol; Tu, Cel ce ai descoperit adâncurile înţelepciunii celei adevărate şi mari celor ce cred în Tine, săvârşeşte alergarea nevoinţei mele şi-mi fereşte nestinsă făclia fecioriei mele ca şi eu să intru împreună cu cele cinci fecioare înţelepte, în neîntinata Ta cămară, ca acolo să mă învrednicesc a Te slăvi pe Tine, Împlinitorul durerilor mele".*Acestea grăindu-le, Sfânta muceniţă Achilina a căzut ca moartă, din pricina cumplitelor dureri.

Antipatul, socotind-o că a murit, a poruncit ca târând-o de acolo, să o arunce afară din cetate spre mâncarea câinilor, judecând-o pe dânsa nevrednică de îngroparea omenească, deoarece, defăimând poruncile împărăteşti, s-a lepădat de zeii romanilor.

Şi astfel muceniţa a zăcut toată ziua aruncată în drum. Deci, sosind miezul nopţii, îngerul Domnului a venit la fericită şi atingându-se de dânsa, a zis: "Scoală-te şi fii sănătoasă şi, ducându-te, ceartă pe Volusian că el şi sfaturile lui sunt de nimic!"

Atunci, Sfânta Achilina îndată s-a sculat sănătoasă şi lăudând pe Dumnezeu, zicea: "Mulţumescu-Ţi Ţie, Făcătorule al vieţii mele, Cel ce mi-ai dat

sănătate şi din necurăţie ai izbăvit pe roaba Ta; că Tu, Doamne, mai înainte de veci ai fost, în veci vei petrece şi nu este alt Dumnezeu afară de tine. Deci, cu smerenie mă rog Ţie, ca după ce voi săvârşi nevoinţa pătimirii, la Tine să mă învrednicesc de cununa slavei Tale şi îndulcindu-mă de adevăratele Tale făgăduinţe, să Te laud pe Tine împreună cu cetele sfinţilor Tăi, care au pătimit pentru Tine".

Iar Domnul de sus i-a răspuns ei: "Vino, că îţi va fi ţie precum ai cerut!"

Auzind fericita aceasta, s-a veselit foarte mult şi a mers în cetate, unde, ajungând la porţile ei, îndată s-au deschis singure. Deci, fericita a mers la palatele lui Volusian, precum o povăţuise pe ea îngerul Domnului şi intrând acolo fără să fie oprită de cineva, a stat înaintea antipatului pe când el dormea.

Antipatul, deşteptându-se din somn şi văzând-o pe ea stând înaintea sa, s-a înspăimântat, şi chemând pe servitorii săi le-a zis: "Cine este aceasta care stă înaintea mea?"

Iar ei, aducând lumânări, au zis: "Aceasta este cu adevărat Achilina, care după bătăile cele multe fiind moartă, ai poruncit să o aruncăm afară din cetate spre mâncarea câinilor".

Acestea auzindu-le antipatul, mai mult s-a înspăimântat şi a poruncit ca luând-o pe ea, să o păzească până dimineaţa.

Deci, după ce s-a făcut ziua, a adus-o pe ea înaintea judecăţii sale şi a întrebat-o: "Tu eşti Achilina?"

Sfânta a răspuns: "O, fărădelege om, văd că şi cu ochii inimii tale eşti orbit de tatăl tău diavolul; oare nici cu ochii cei trupeşti nu vezi? Eu sunt Achilina, roaba Domnului, şi stau în faţa ta".

Iar antipatul, ştergându-şi ochii cu mâna, a rămas întru nepricepere şi zicea întru sine: "Dacă n-a murit când i-am găurit capul şi când i-am scos creierii, ce fel de munci poate să o vatăme pe ea?"

Spunând aceasta, a poruncit să o taie, zicând: "Pe Achilina, apărătoarea necuratului eres creştin, cea de ani tânără şi mare fermecătoare, care a necinstit pe zeii cei fără de moarte şi nici nu s-a supus împărăteştilor porunci, măcar că neam ostenit mult a o pleca pe ea de la o nebunie ca aceea, dar n-am putut să o întoarcem; de aceea, după multe munci, care nu s-au atins câtuşi de puţin de acea fermecătoare, poruncim ca, scoţând-o afară din cetate, să i se taie capul".

Fericita fecioară, auzind acest răspuns de moarte, a mers de voie afară din cetate, la locul cel de tăiere, la care ajungând a cerut voie un ceas să se roage lui Dumnezeu. Deci, ridicându-şi ochii spre cer, zicea: ***"Doamne Dumnezeul meu, Atotputernice, mulţumesc Ţie că mi-ai arătat sfârşitul pătimirii mele. Pe Tine Te slăvesc, Dumnezeul şi făcătorul meu, că nu în deşert mi-am săvârşit măsura alergării mele. Te binecuvântez pe Tine, Ziditorul a toate, că pe muncitor l-ai ruşinat, iar pe mine mă învredniceşti cununii celei nestricăcioase. Deci, primeşte în pace sufletul meu, ca lăsând aici pe cele pământeşti, să câştig acolo pe cele cereşti".***

Astfel rugându-se fericita, s-a auzit glas din cer, zicând: "Vino, fecioară aleasă, ceea ce ai călcat mânia muncitorului şi boldul diavolului prin nevoinţa ta l-ai sfărâmat, primeşte răsplătirea cea gătită ţie".

Acest glas, venind de sus spre dânsa mai înainte să-şi ridice călăul sabia spre grumazul său, sfânta muceniţă a lui Hristos a adormit desăvârşit cu somn de moarte. Călăul, văzând că muceniţa îşi dăduse sufletul său chiar nesăvârşind porunca antipatului, a tăiat cu sabia capul cel mort al fericitei fecioare şi atunci a curs din tăietură lapte în loc de sânge.

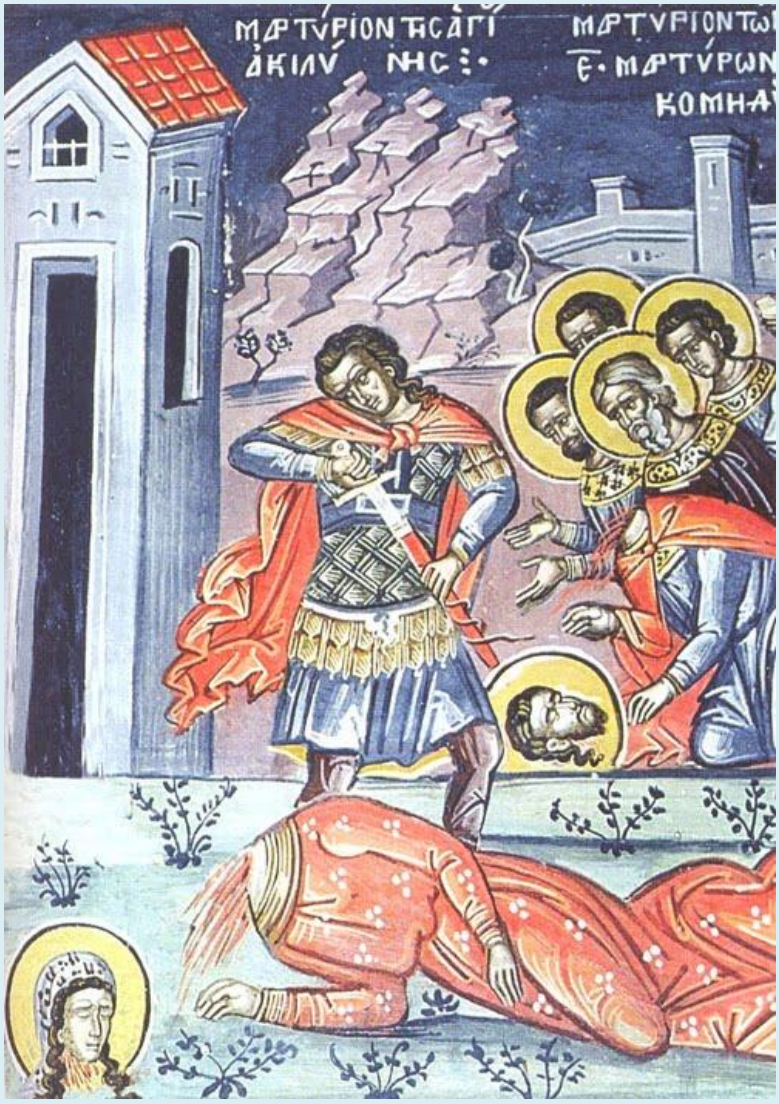

Creştinii care erau acolo, luând moaştele ei cele mai scumpe decât mărgăritarul, ungându-le cu aromate de mult preţ şi învelindu-le cu pânze subţiri şi noi, le-au îngropat în mormânt, cu cinste, în cetatea Vivlos; iar de la mormântul ei li se dădeau bolnavilor multe tămăduiri întru slava lui Hristos Dumnezeul nostru, cel împreună slăvit cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfânta muceniță Achilina - drumul spre sfințenie

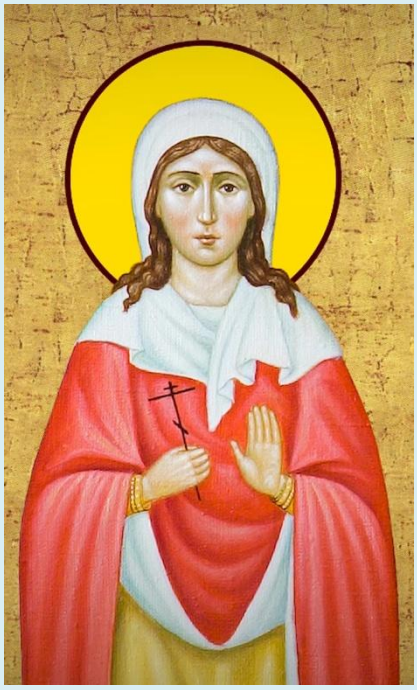

Zăcând o zi în afara cetății, ca moartă, după chinurile pe care le îndurase, Sfânta Achilina a fost vindecată de îngerul Domnului și l-a mustrat pe antipatul care nu crezuse în Dumnezeu.

***

Născută din părinți care învățaseră credința de la Sfinții apostoli, Sfânta Achilina a fost botezată și s-a umplut atât de mult de Duhul Sfânt, încât avea curaj să lupte contra păgânilor, pentru Adevăr.

La numai 10 ani se ruga neîncetat și propovăduia credința fecioarelor de o vârstă cu ea, dar a fost prinsă de antipat și adusă la judecată. Și pentru că tânăra nu s-a lăsat convinsă să renunțe la Hristos, a fost dezbrăcată și bătută fără milă, fiindu-i împuns capul cu niște sulițe înroșite în foc.

Și zăcând o zi întreagă în afara cetății, ca moartă, noaptea a fost vindecată de îngerul Domnului și s-a dus să îl mustre pe antipatul cel fără de lege. Acesta, înspăimântat fiind, a poruncit să îi fie tăiat capul fecioarei și pe când se ruga aceasta, înainte de a muri, s-a auzit glas din Cer care o chema să ia cununa biruinței.

Fiindu-i tăiat capul sfintei, a curs lapte, în loc de sânge, iar trupul său, făcător de minuni, a fost îngropat de creștini în cetatea Vivlos.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina

În această lună (iunie), în ziua a treisprezecea pomenirea Sfintei muceniţe Achilina.

Aceasta a trăit în zilele împăratului Diocleţian şi era din Vivlos, cetate a Palestinei, fiica unui mare şi strălucit bărbat, anume Eutolmie. Şi fiind botezată de Eutalie episcopul, şi ajungând în vârsta de 15 ani, trăgea şi întorcea spre credinţa în Hristos pe fetele cele ce erau de vârsta ei şi crescute împreună cu dânsa, şi le învăţa să se ferească de idoli.

Dar a fost pârâtă la guvernatorul Ulosian de un oarecare Nicodim. Şi fiind adusă la întrebare, a mărturisit numele lui Hristos. Şi pentru aceea a fost bătută şi pătrunsă prin urechi cu ţepi de fier arse, atâta cât i-a dat şi sângele pe nări, şi i s-a încins tot capul de arsură; după aceea tăindu-i-se capul, s-a mutat către Domnul.

Şi se face pomenirea ei în sfânta sa mucenicie ce se află aproape de târgul ce este lângă zid.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Achilina

Sfânta Achilina (†303) a trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305), fiind din cetatea Biblos, fiică a unui mare şi strălucit bărbat, anume Evtolmie. Botezată fiind de episcopul Evtalie şi ajungând la vârsta de 15 ani, aducea la credinţa în Hristos pe fetele de vârsta ei şi crescute împreună cu ea, învăţându-le să se păzească de idoli.

De aceea, a fost pârâtă fericita la dregătorul Volusian şi, fiind adusă spre cercetare, a mărturisit cu mult curaj numele lui Hristos.

A fost bătută pentru aceasta cu vergi şi străpunsă prin urechi cu ţepuşe de fier înroşite în foc, însă ea, mărturisind neîncetat credinţa în Hristos, a fost osândită la moarte. Deci, tăindu-i-se capul, s-a mutat la Domnul, iar trupul ei a fost îngropat în cetatea sa, Biblos.

***

În această zi, pomenirea cuviosului Iacov, cel care a fost înşelat de diavolul, iar apoi s-a pocăit.

Fericitul Iacov, iubind pe Hristos, s-a înstrăinat de lume şi a lăsat toată averea sa. Însă, după aceasta, s-a mândrit, din lucrarea diavolului şi îndrăznind zicea: „Cine altul ştie, mai bine decât mine, mântuirea mea”? Pentru aceasta săvârşea multe şi mari nevoinţe, dar fără să îi întrebe pe cei pricepuţi, după cum învaţă dumnezeieştii Părinţi.

Într-una din zile i s-a arătat un diavol, prefăcut în chip de înger de lumină, şi i-a zis să facă curat în chilie şi să aprindă toate candelele, căci Însuşi Hristos va

veni la el să îi aducă multe daruri. Şi a venit la el satana, cu slavă şi cu nălucire multă, iar Iacov i s-a închinat lui. Atunci diavolul l-a lovit pe Iacov în frunte şi a fugit.

Deci, a doua zi, călugărul plângând a mers la un monah bătrân, iar bătrânul, mai înainte de a auzi de la Iacov vreun cuvânt, a zis către el: „Pleacă de aici, că te-a batjocorit satana”.

Deci, după ce Iacov a plâns cu amar, a fost trimis de bătrân la o mănăstire cu viaţă de obşte. Şi a slujit la bucătărie şapte ani, apoi a stat încă şapte ani singur într-o chilie.

Şi aşa, învăţând fericitul Iacov calea lui Dumnezeu, a ajuns făcător de minuni şi în pace şi-a săvârşit viaţa.

Sorin Ioniţe - Calendar ortodox - Sfânta muceniţă Achilina; Sfântul ierarh Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru

Sfânta muceniță Achilina s-a născut într-o familie creștină în orașul Biblos, Fenicia (în prezent, Jbaif sau Jubayl așezat pe coasta de est a Mării Mediterane). A primit botezul creștin de la episcopul orașului, pe nume Evtolomie. La un an de la naștere, tatăl ei a trecut la cele veșnice, fiind crescută în dreapta credință doar de mamă.

În timpul persecuției pornite de împăratul Dioclețian, în anul 303, Sfânta Achilina refuza să aducă jertfă idolilor și propovăduia dreapta credință, fapt pentru care a fost prinsă și adusă înainte prefectului Volusian spre a fi judecată.

Fiind statornică în credință și refuzând să se lepede de Hristos sfânta a fost supusă supliciilor și în cele din urmă a suferit moarte martirică prin decapitare.

***

Prea cuviosul Triflie, episcopul Levcosiei din Cipru a studiat în tinerețe dreptul și în orașul Berit din Fenicia, profesând pentru o perioadă avocatura, și-a făcut un renume în aceea perioadă.

A fost ucenic al Sfântului Spiridon al Trimitundei. După ce a fost ales episcop al Levcosiei a participat la Sinodul de la Sardica în anul 347 unde a susținut dreapta credință luând apărarea Sfântului Atanasie cel mare.

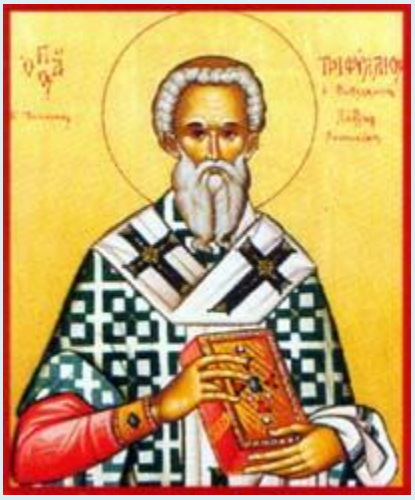

Sfântul Trifilie a trecut la cele veșnice în anul 370.

Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina († 303)

Luna iunie în 13 zile: pomenirea Sfintei muceniţe Achilina († 303)

Aceasta a trăit în zilele împăratului Diocleţian fiind, din Biblos, cetatea Palestinei, fiica a unui mare şi strălucit bărbat, anume Eftolmie. Şi, botezându-se de către Eftalie episcopul şi ajungând în vârstă de 15 ani, atrăgea şi întorcea, spre credinţa în Hristos, pe fetele cele ce erau de vârsta ei şi crescute împreună cu ea, învăţându-le să se ferească de idoli. Deci, a fost pârâtă la dregătorul Volusian, de un oarecare Nicodim şi, fiind adusă la întrebare, a mărturisit numele lui Hristos. Şi a fost bătută, pentru aceasta, cu vergi şi pătrunsă prin urechi cu ţepuşe de fier, înroşite în foc într-atât, încât i-a dat şi sângele pe nări şi i-a fost cuprins tot capul de arsură. Şi ea, mărturisind neîncetat credinţa în Hristos, şi-a luat pedeapsa cea de moarte. Şi, tăindu-i-se capul, s-a mutat la Domnul iar trupul ei a fost îngropat în cetatea sa, Biblos.

Întru această zi, pomenirea cuviosului Iacov, cel ce cu înşelăciune s-a închinat lui antihrist, adică diavolului

Fericitul Iacov, iubind pe Hristos, s-a înstrăinat de lume şi a părăsit toată averea sa, fără a întrebuinţa nimic din ea. Însă, după aceasta, atâta s-a mândrit, din lucrarea diavolului, urâtorul de om, încât, îndrăznind, zicea: „Cine altul ştie, mai bine decât mine, mântuirea mea?” Pentru aceasta, săvârşea multe şi mari nevoinţe, însă, fără să întrebe pe cei pricepuţi, după cum învaţă dumnezeieştii Părinţi; ci, numai cu voia şi cu plăcerea sa, pentru care a şi fost înşelat de diavol. Că, venind la dansul, un înger viclean, adică un demon prefăcut în chip de înger de lumină, i-a zis: „Curăţeşte-ţi chilia ta şi să aprinzi candele şi făclii şi s-o

îmbălsămezi cu miruri şi tămâie, bine împodobindu-te şi tu, pentru că Hristos, plăcându-I nevoinţa ta, vine în noaptea aceasta, ca să-ţi dea multe daruri.”

Iar nepriceputul Iacov, din mândrie înşelându-se, a făcut toate acestea. Şi, aşa, a venit la el antihrist, cu slavă şi nălucire multă, la miezul nopţii. Deci, Iacov, deschizând uşa chiliei sale, i s-a închinat lui, iar diavolul, lovind pe Iacov în frunte după dumnezeiasca iconomie, n-a stat decât o clipă şi s-a întors şi a fugit.

Deci, a doua zi dimineaţa, Iacov, plângând, a mers la un bătrân. Iar bătrânul, mai înainte de a auzi de la Iacov vreun cuvânt, a zis către el: „Fugi de aici, că te-a batjocorit satana.” Deci, după ce Iacov a plâns de-ajuns şi şi-a sfărâmat inima, bătrânul l-a certat mult şi, sfătuindu-l, l-a trimis la o mănăstire cu viaţă de obşte, iar el, ascultând, a mers la obşte.

Şi a slujit la bucătărie şapte ani cu multă smerenie şi ascultare. După aceea, a stat, singur în chilie, alţi şapte ani, împlinind cu măsură lucrul cu mâinile şi păzind canonul dat, cu toată scumpătatea. Şi aşa, învăţând calea lui Dumnezeu cea neamăgitoare, cu multă desluşire, a ajuns făcător de minuni prea ales şi şi-a săvârşit viaţa sa, mutându-se către Domnul.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre pocăinţă

Un frate, biruindu-se de desfrânare, în toate zilele săvârșea păcatul. Și în toate zilele, îmblânzea pe Stăpânul său, cu lacrimi și cu rugăciuni. Și așa făcând el, amăgindu-se de obiceiul cel rău, săvârșea păcatul. Apoi, iarăși, după săvârșirea păcatului, se ducea la biserică și văzând cinstitul chip al Domnului nostru Iisus Hristos, se arunca înaintea lui, cu amare lacrimi, zicând: „Miluiește-mă, Doamne și ridică de la mine această vicleană ispită, că mă trudește cumplit și mă rânește cu amărăciunea desmierdărilor. Că nu am obraz Stăpâne, a căuta și a vedea chipul Tău cel Sfânt și mai strălucit decât soarele, ca să se îndulcească inima mea și să se veselească.”

Aceasta zicând și ieșind din biserică, iarăși, cădea în noroi, dar, iarăși, nu deznădăjduia de mântuirea sa, ci, de la păcat, întorcându-se la biserică, cele asemenea striga către iubitorul de oameni, Dumnezeu și zicea: „Pe Tine Doamne, Te pun chezaș de acum, că nu voi mai face păcatul acesta, numai iartă-mi mie, Preabunule, cele ce de la început și până în ceasul acesta Ți-am greșit.”

Și, după ce făcea el aceste înfricoșate tocmeli, iarăși, se afla în păcatul cel rău și puteai vedea iubirea lui Dumnezeu cea prea dulce și nemărginita Lui bunătate, cum suferea, în toate zilele, călcarea și neputința fratelui, cea neîndreptată și rea.

Și, din multă milă, căuta și aștepta pocăința și întoarcerea lui. Și nu numai un an a făcut aceasta, nici doi, nici trei, ci zece ani și mai mult. Vedeți, fraților, suferirea cea nemăsurată și iubirea de oameni cea nemărginită a Stăpânului? Cum totdeauna îndelung rabdă, suferind fărădelegile și păcatele noastre cele cumplite? Că, de acel lucru, este cu puțință a ne înspăimânta și a ne minuna, de îndrumările cele bogate ale lui Dumnezeu, că fratele făgăduind, că nu va mai face altădată păcatul, rămânea de minciună.

Deci, într-una din zile, întâmplându-se acestea și făcând păcatul, fratele a alergat iarăși la biserică, plângând și suspinând și tânguindu-se și cerând îndurările Preabunului Stăpân, ca să ne milostivească spre el, să scape de noroiul înverșunării.

Și diavolul, începătorul răutății și pierzătorul sufletelor noastre, văzând cum fratele ruga pe iubitorul de oameni Dumnezeu și cum nimic nu folosește, că, cele ce alcătuia el, adică diavolul, prin păcat, fratele prin pocăință le risipește, a strigat cu nerușinare către cinstita icoană a Domnului nostru Iisus Hristos: „Ce este mie și Ție, Iisuse Hristoase? Milostivirea Ta cea nemărginită mă biruiește și mă surpă, că primești pe acest desfrânat, care în toate zilele, minte înaintea Ta, defăimând stăpânirea Ta. Pentru ce nu-l arzi pe el, ci îndelung rabzi și suferi? Că Tu vii să judeci pe desfrânați și pe toți păcătoșii să-i pierzi. Cu adevărat, nu ești drept judecător, pentru că, unde pare stăpânirii Tale, treci cu vederea. Și pe mine, pentru o mică înălțare, m-ai aruncat jos din cer. Iar acesta, care zace înaintea feții Tale, mincinos fiind și desfrânat, lin îi dăruiești, lui blândețea Ta. Pentru ce, dar, Te numesc pe Tine oamenii Judecător prea drept? Că, precum văd, și Tu faci deosebiri, din multă bunătate, și treci cu vederea dreptatea.” Și zicea acestea diavolul, iuțindu-se de multă amărăciune și pară de foc scoțând pe nările lui. Acestea, zicând a tăcut.

Și s-a făcut glas, ca de la altar, zicând: ***„O, balaure, prea viclean și pierzător, nu te-ai săturat de socotința ta cea rea, că ai sorbit lumea? Ci, și pe cel ce a venit la mila Mea, cea nespusă, te silești să-l răpești și să-l sorbi? Are atâtea greșeli, ca să pui și să tragă în cumpănă cu sângele cel scump, pe care L-am vărsat Eu pe cruce, pentru el? Iată, înjunghierea Mea și moartea au afundat fărădelegile lui și tu, când vine la păcat, nu-l gonești pe el, ci îl primești cu bucurie, și nu-l oprești, nădăjduind să-l dobândești pe el. Și Eu, cel atât de milostiv și iubitor de oameni, Eu, Care am poruncit lui Petru apostolul, să ierte celui ce greșește, în fiecare zi, până de șaptezeci de ori câte șapte, oare, nu-l voi ierta pe el? Oare, nu-l voi milui? Da, cu adevărat, că, de vreme ce aleargă la Mine, nu Mă voi întoarce de la el, până ce-l voi câștiga. Că, pentru păcătoși, M-am răstignit și prea curatele Mele palme, pentru ei le-am întins, ca cel ce va voi să se mântuiască, să știe unde să alerge și să se mântuiască. Că, de la nimeni nu Mă întorc, pe nimeni nu gonesc. Chiar de-ar greși de***

nenumărate ori într-o zi, și de nenumărate ori ar veni către Mine, nu va ieși afară nemiluit. Că nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință."

Și, făcându-se glasul acesta, sta diavolul tremurând și neputând să fugă. Și, iarăși, s-a făcut glas, zicând: ***„Ascultă, amăgitorule pentru ce zici că sunt nedrept? Că eu către toți sunt drept, că în starea în care aflu pe cineva, îl judec. Deci, iată, pe acesta l-am aflat stând înaintea picioarelor Mele și biruitor peste tine arătându-se. Îl voi lua, dar, pe el și-i voi mântui sufletul lui, fiindcă n-a deznădăjduit de mântuirea sa. Iar tu, care vezi cinstea lui, rușinează-te."***

Deci, stând fratele cu fața în jos și tânguindu-se, și-a dat duhul. Și, îndată, venind ca focul, o mare urgie a căzut peste satana și l-a mistuit pe el.

De aici, să cunoaștem, fraților, milostivirea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, cea nemăsurată, și niciodată să nu desnădăjduim de mântuirea noastră.

Dumnezeului nostru slavă, acum și pururea! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Achilina

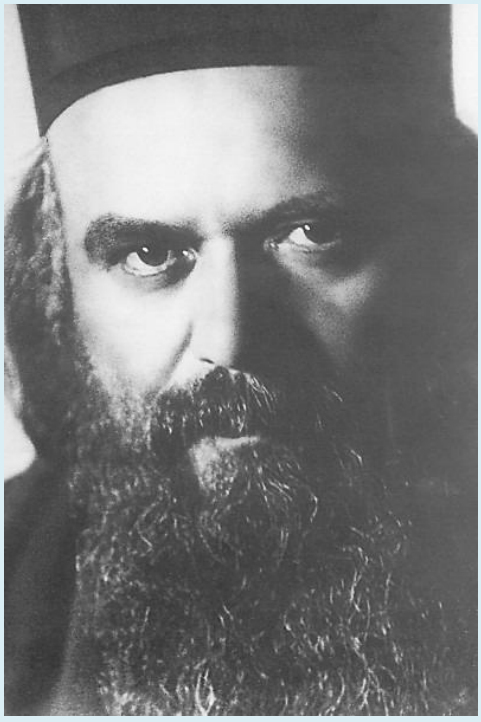

Achilina s-a născut în oraşul palestinian Biblos din cinstiţi şi dreptmăritori părinţi creştini. Deşi în vârstă de doar şapte ani fiind, Achilina cunoştea toate tainele credinţei creştine, iar la vârsta de zece ani ea a fost atât de plină de Duhul Sfânt încât a putut să predice pe Hristos, femeilor ei însoţitoare cu mare putere şi râvnă.

Când au izbucnit persecuţiile de sub împăratul Diocleţian cineva a pârât-o pe Achilina înaintea trimisului împărătesc Volusian, care era mai curând fiară decât om.

Volusian a poruncit mai întâi ca fecioara să fie biciuită, apoi să i se înfigă o vergea încinsă în foc prin urechi şi prin creier.

Dar până la ultima ei suflare fecioara Achilina L-a mărturisit pe Hristos Domnul pe faţă şi cu libertate, iar când din cap a început să-i curgă sânge şi creier, ea a căzut jos, moartă.

Trimisul, văzând aceasta şi socotind cu adevărat că Achilina este moartă, a poruncit ca trupul ei să fie scos în afara cetăţii şi aruncat pe groapa de necurăţii şi gunoaie, spre mâncare câinilor.

Dar ***un înger al Domnului s-a pogorât din cer şi s-a înfăţişat noaptea înaintea fecioarei şi i-a zis: „Ridică-te şi primeşte sănătate!"***

Fecioara s-a ridicat şi s-a făcut desăvârşit sănătoasă şi multă vreme a adus mulţumită cu lacrimi lui Dumnezeu, rugându-L pe El să nu o lipsească de mucenicească moarte.

Atunci s-a auzit un glas din cer care a zis: „Mergi şi fie ţie după cum voieşti!"

Aşa, Achilina s-a îndreptat şi a intrat în cetate. Porţile cele încuiate ale cetăţii s-au deschis singure înaintea ei şi ea a intrat în palatul trimisului împărătesc ca un duh şi s-a dus la patul lui.

Trimisul s-a cuprins de groază de moarte, văzând-o vie pe fecioara pe care el o omorâse în chinuri groaznice. În ziua următoare, la porunca lui, călăii au dus-o pe Achilina la eşafod, spre a fi omorâtă prin tăierea capului.

Mai înainte de aceasta, fecioara Achilina s-a rugat în genunchi lui Dumnezeu şi şi-a dat sfântul ei suflet. Călăul a tăiat capul Achilinei care deja murise.

Sfintele ei moaşte dau tămăduire multor bolnavi. Achilina era în vârstă de doisprezece ani când L-a mărturisit pe Hristos cu sângele ei. Ea a luat cu cinste cununa muceniciei la anul 293.

Icoane

Sfânta mucenița Achilina este pomenită
în calendarul creștin ortodox la 13 iunie
Sf. Mc.
Achilina

Sf. Mc.
Achilina

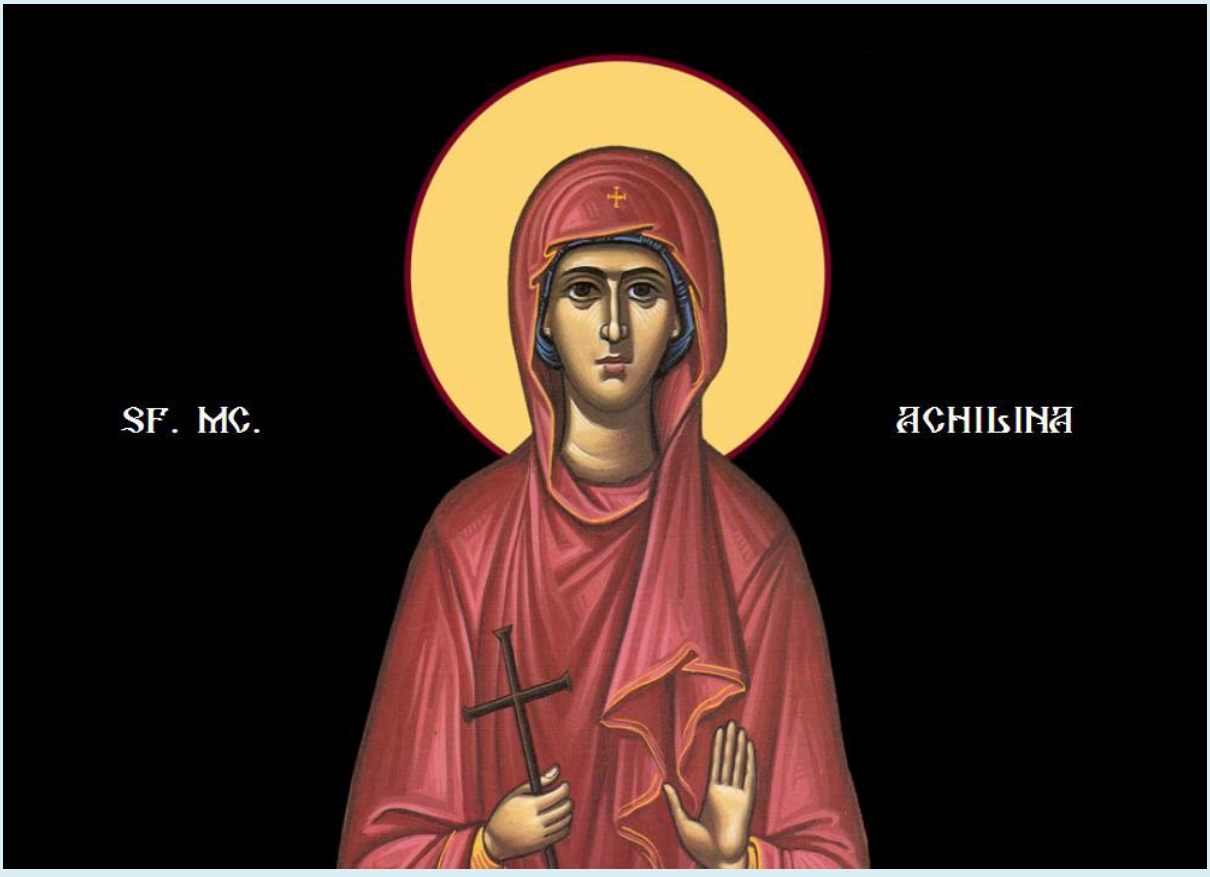
Sf. Mc.
Achilina

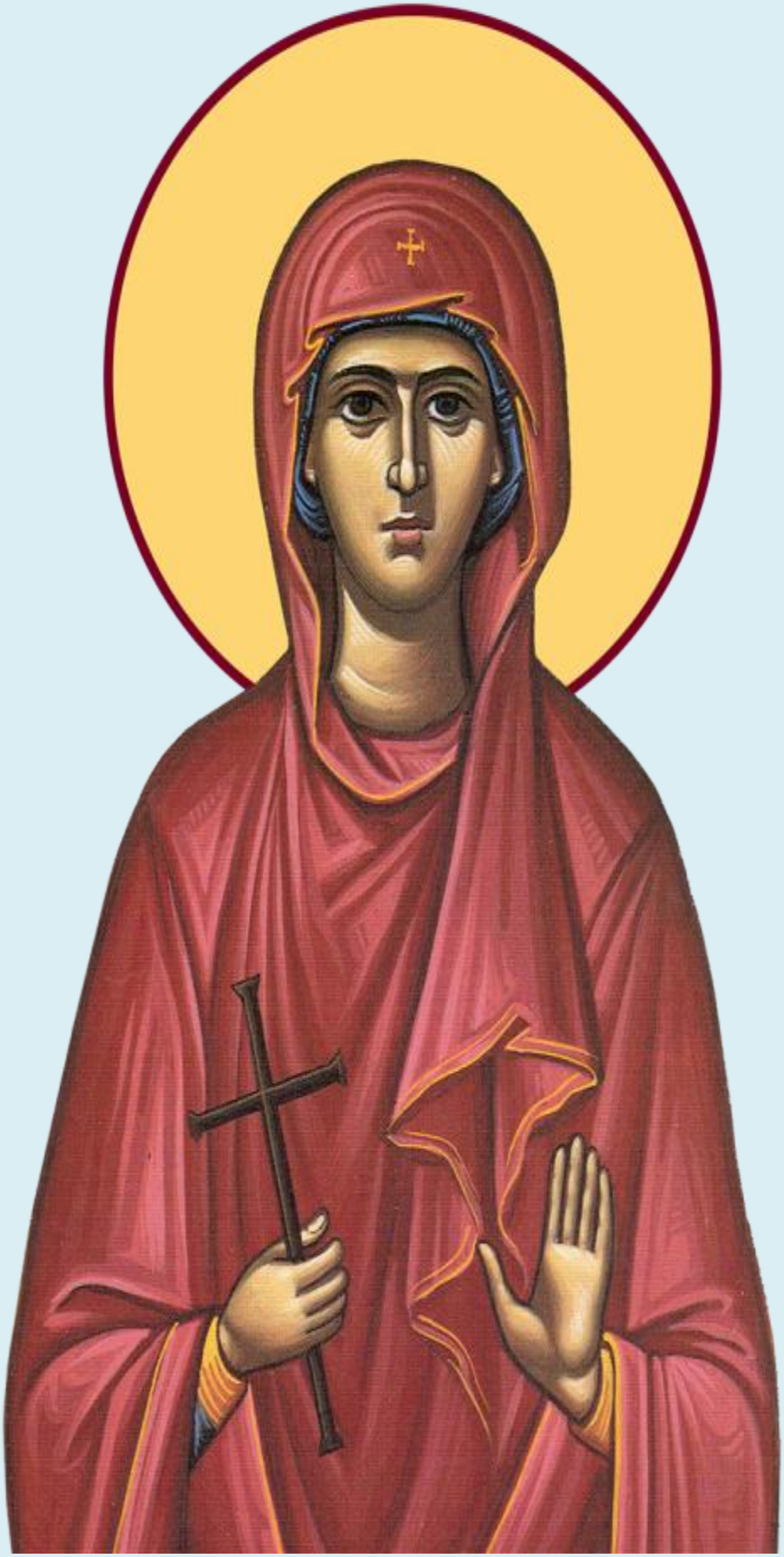

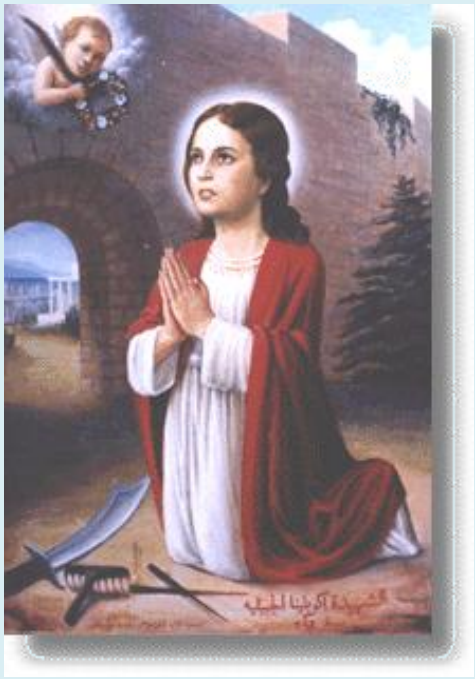

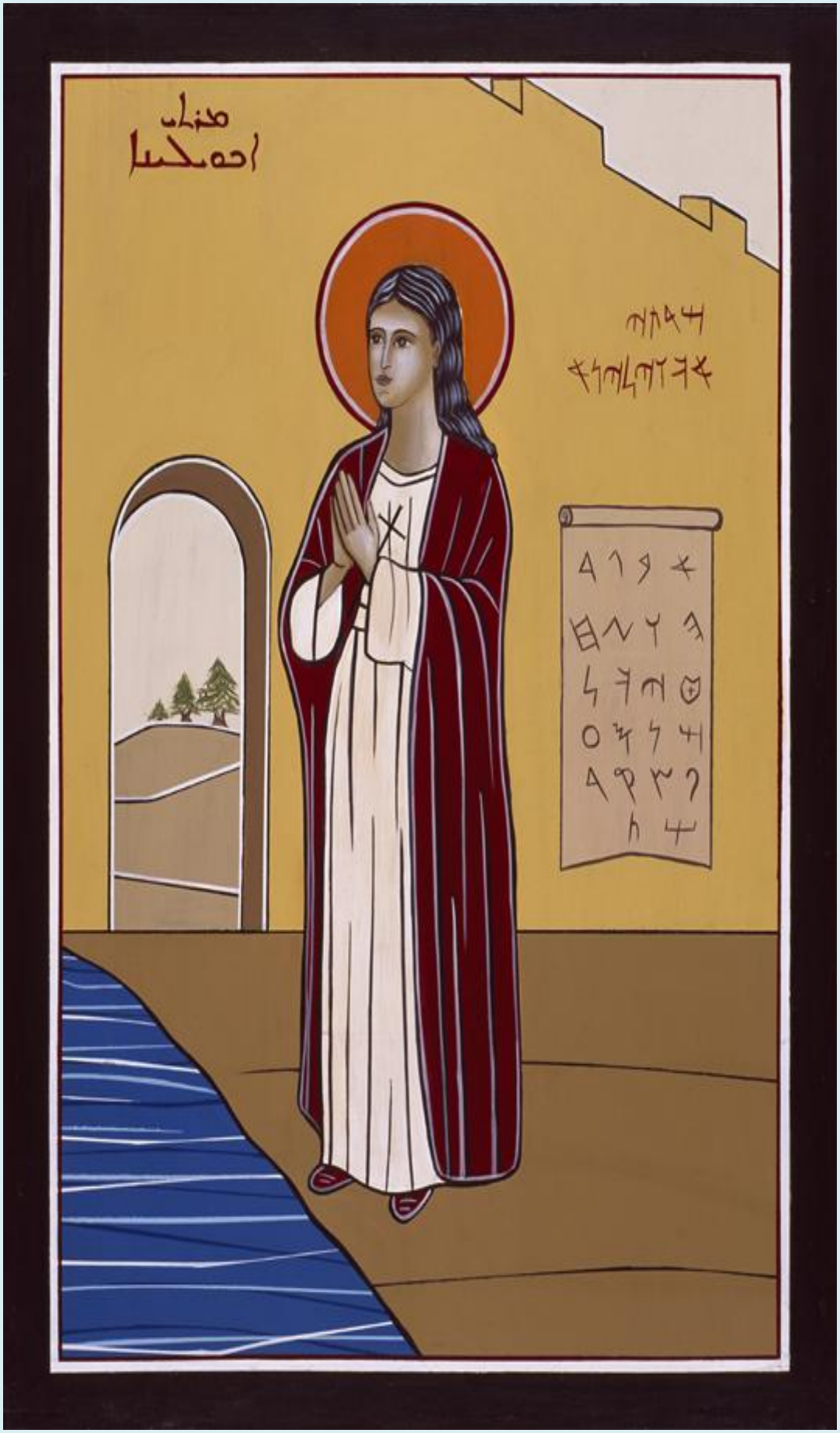

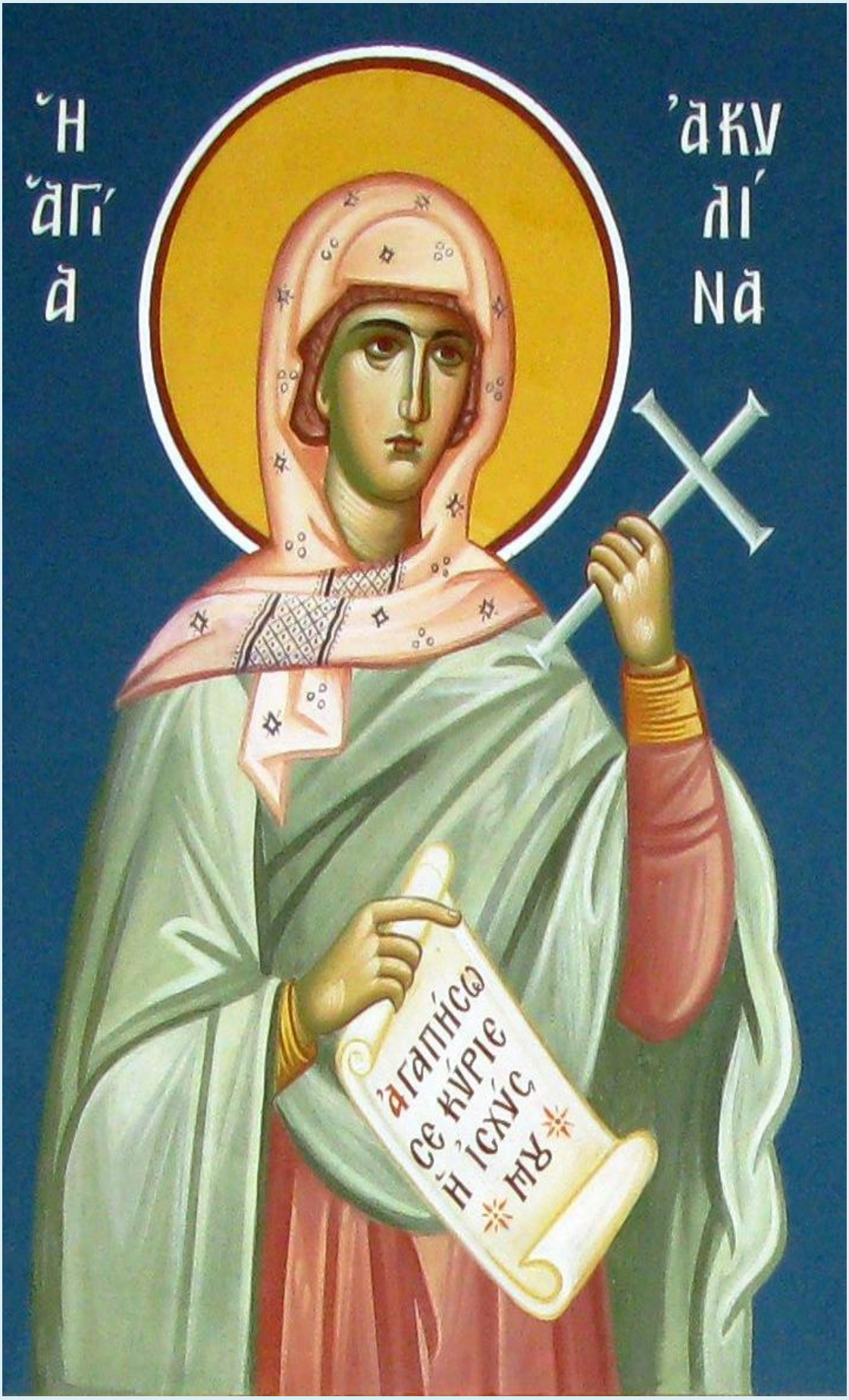
Ἡ ἁγία ἀκυλίνα
ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΚΥΛΙΝΑ ΜΑΡΤ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΒΟΣΤΡΗΣ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ

13 iunie

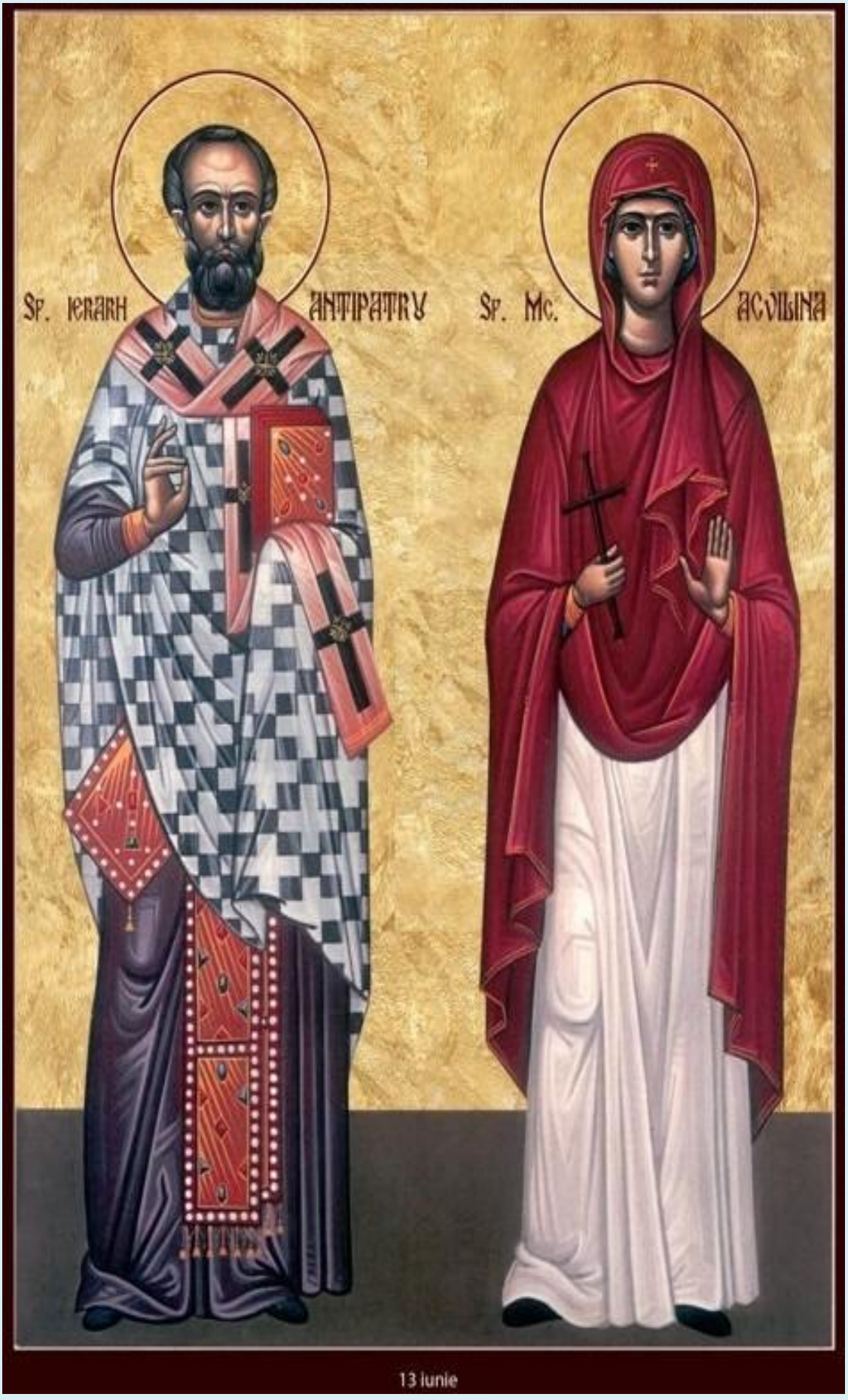
Sf. Ierarh Antipatru
Sf. Mc. Aquilina
13 iunie

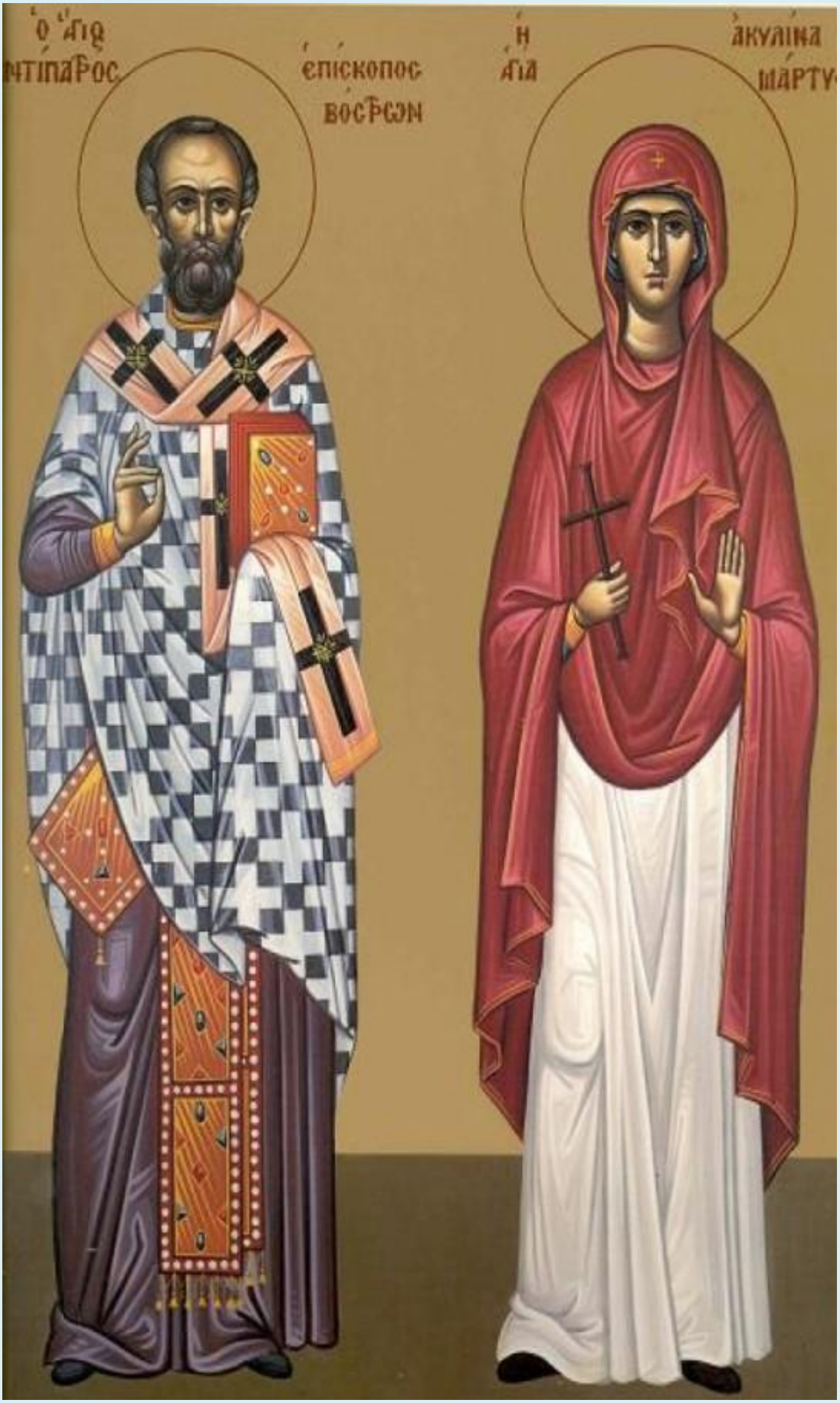
Ο ΑΓΙΟ
ΝΤΙΠΑΡΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΟΣΡΩΝ
Η
ΑΓΙΑ
ΑΚΥΛΙΝΑ
ΜΑΡΤΥ

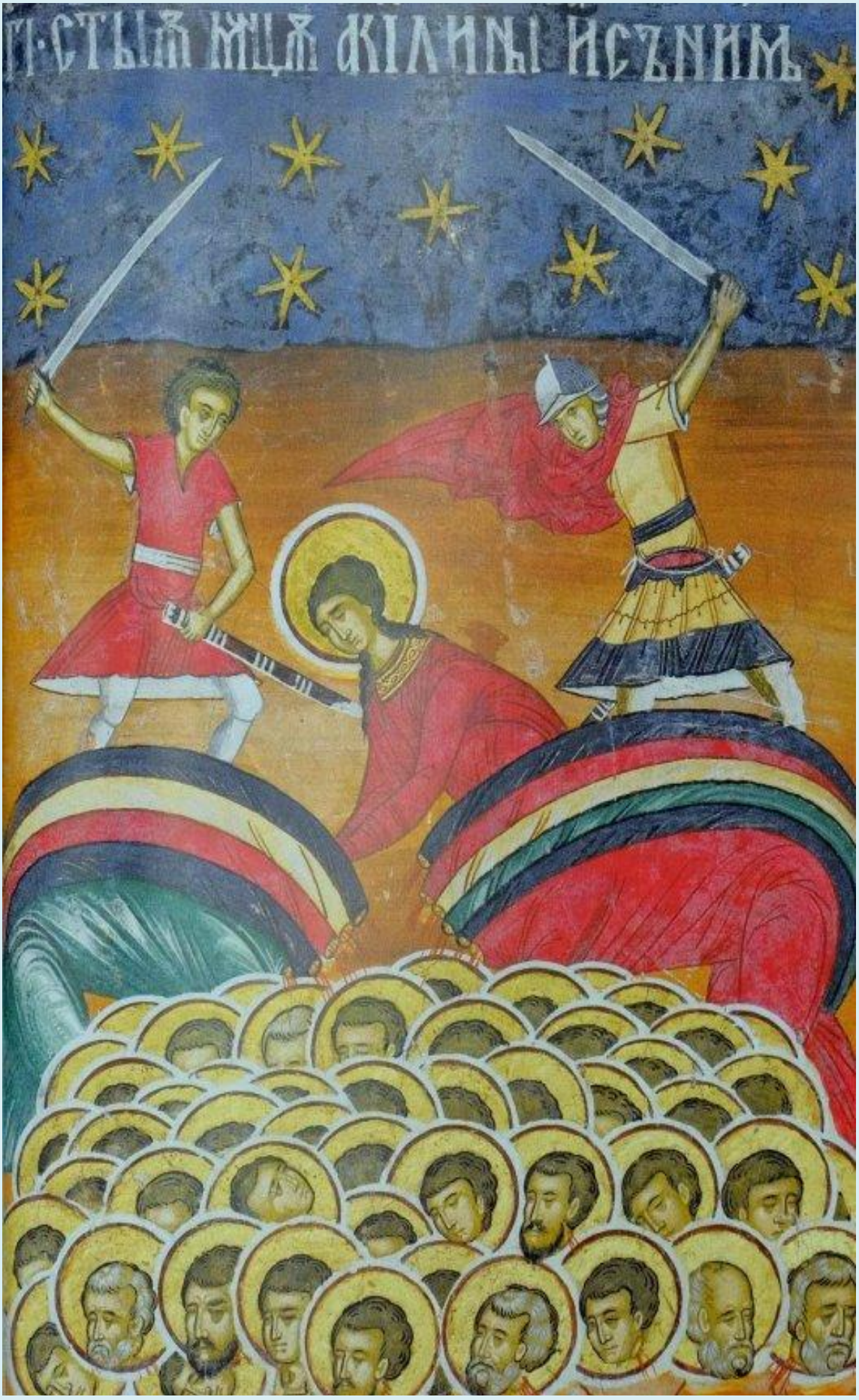
ІІ·СТЫѪ МЦѪ КІЛИНЫ ИСЪНИМЪ

SF. IER. ANTIPATRU
SF. MC. ACHILINA

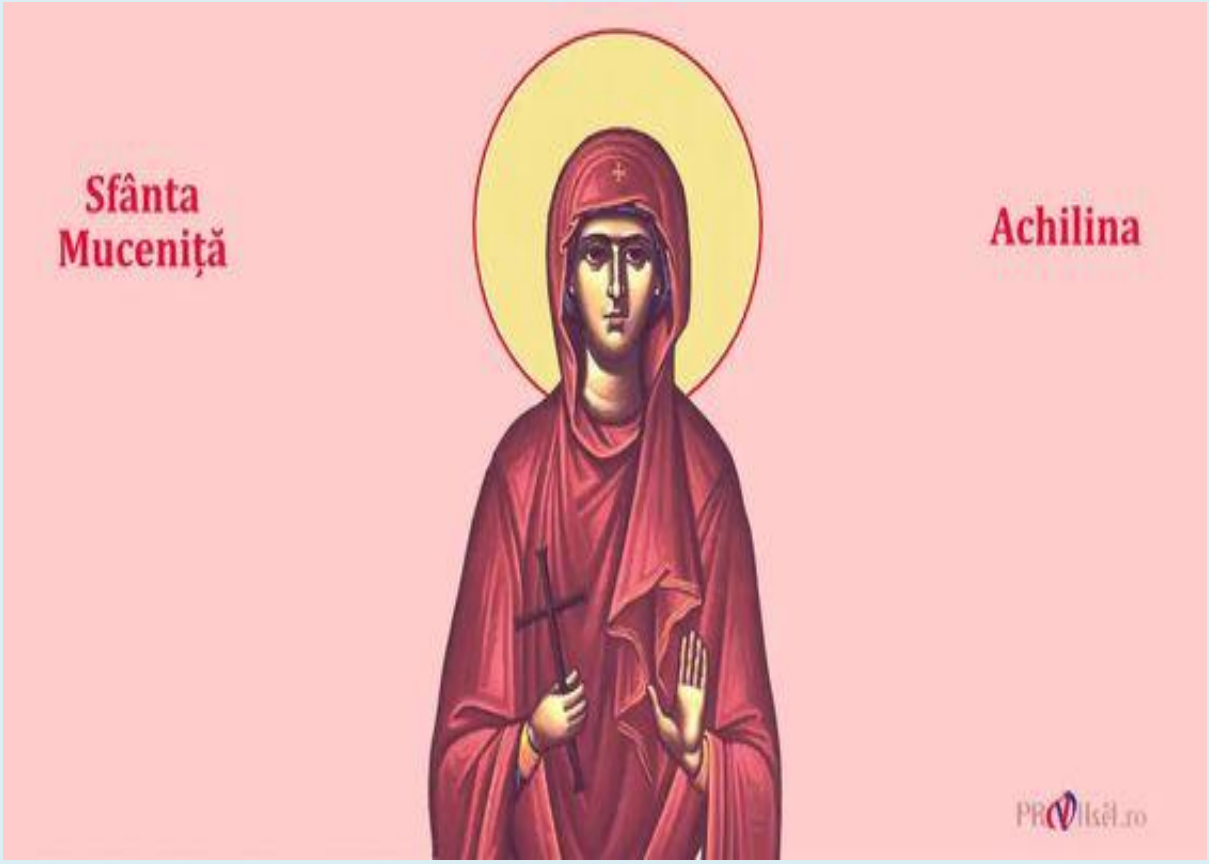
Sfânta
Muceniță
Achilina

Bucură-te, Sfântă muceniţă Achilina, pătimitoare de bunăvoie pentru dragostea lui Hristos!